

*EZT
TETTE
ISTEN*

WILLIAM MACDONALD

EVANGÉLIUMI KIADÓ

A könyv eredeti címe és kiadója:
Now That is Amazing Grace;
Gospel Folio Press, Grand Rapids, USA

© William MacDonald 1995

Magyar kiadás
© Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió 1998

ISBN 963 9012 81 5

Borító: Dieter Otten, Bergneustadt
Illusztráció: Eberhard Platte, Wuppertal

A magyarországi jogok tulajdonosa
és a kiadásért felel az
Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó utca 16.
Felelős szerkesztő: Vohmann Péter

Tartalomjegyzék

1. Az isteni kegyelem nagysága	4
2. Megoldhatatlan probléma	6
3. Különös megoldás	10
4. Most jön a jó hír	18
5. Isten felfoghatatlan kegyelme	23
6. Hogyan értékelhetjük helyesen a kegyelmet?	30
7. Az evangélium, ami nem az	50
8. Könnyen megállapítható, hogy kik azok, akiknek valóban üdvösségük van	64
9. Szavaid elárulnak téged	68
10. Mi a kifogásod tehát a jócselekedetek ellen?	72
11. Válaszolj ezekre a kérdésekre:	74
12. A kegyelemmel való visszaélés és a félreértett kegyelem	83
13. Hogyan szentel meg Isten?	87
14. Minden kegyelem	95
15. Összefoglaljuk	99
Jegyzetek	104

1. fejezet

Az isteni kegyelem nagysága

John Newtonnak szomorú gyermek- és ifjúkora volt. Elszerződött apja egyik kereskedelmi hajójára, ahol belekerült a csalás, perverzió és istentelenség mélységeibe. Állítólag két óra hosszat tudott káromkodni anélkül, hogy ismételte volna magát. Miután apja fölmondott neki, egy rabszolgahajón kezdett dolgozni. Ott kegyvesztetté vált, és saját maga is rabszolga lett, parancsnoka afrikai feleségének rabszolgája.

Amikor egy rettenetes viharban majdnem oda-
veszett, megtért, és később azt az evangéliumot
prédikálta, amelyet addig annyira megvetett.

Az „Oly meglepő az irgalom” kezdetű énekben megváltásának ezt az élményét fogalmazta meg számunkra. Különös elrendelés következtében ez a dal egy darabig a pop-slágerlisták élén állt, amelyet pedig olyan emberek állítanak össze, akik valószínűleg saját maguk sohasem tapasztalták meg Isten itt megénekelte, csodálatos kegyelmét.

*Oly meglepő az irgalom,
mely engem megmentett.
Egy bűnös szív ím éltet nyert,
s egy vakból látó lett.*

*Ez volt mi félni késztetett,
s félelem oldotta.
Oly jó az Úrban élnem már,
mert volt a Golgota.*

*Sok csapdán és veszélyen át
ez irgalom vezet,
s hogy bizton érjem el hazám,
visz célig engemet.*

*Ha bármily régtől zengett is
az ének fölfele,
még illetné az Úr nevét
a hála éneke.*

*Az Úr sok jót ígért nekem,
és szava biztosít,
ő pajzs és biztos osztályrész,
míg testben élek itt.*

*Ha már a romlandó letűnt,
s nem von a test nyűge,
a fátylon túl vár az öröm
és béke élete.*

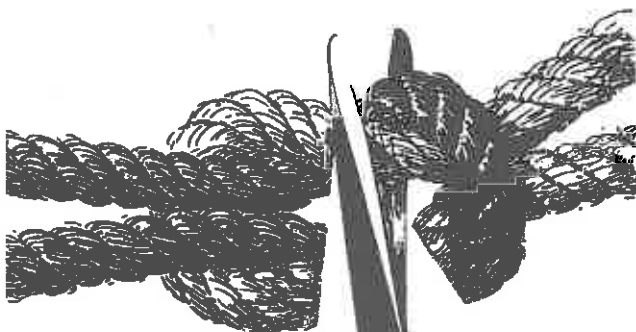
2. fejezet

Megoldhatatlan probléma

Isten egy probléma előtt állt. Ez azért nem egészen jó megfogalmazás. Isten túlságosan hatalmas, és túl bölcs ahhoz, hogy valóban problémái *legyenek*. Ő legfeljebb *megoldja* azokat. De a *mi nézőpontunkból* úgy látszik, mintha Isten megoldhatatlan probléma előtt állt volna, hogy módot találjon az emberek megváltására.

Miután helyesbítettünk a megfogalmazáson, megkérdezhetjük, miben állt a probléma. Ahogy én látom, az a gond, hogy látszólagos ellentétet fedezünk fel Isten két nagy tulajdonsága között.

Isten egyrészt szeretet. Szenvedélyesen szereti

az embereket. Az ember sének koronája. Mindazon amelyeket teremtett, külökedvét lelte az emberben.

az Ő teremtcsoadék között, nősen is Ő szeretné

minden férfi, minden nő, minden fiú, minden lány társaságát élvezni, és szeretne mindannyiukkal közösségben lenni, mégpedig örökkön-örökké.

Isten igazságos, és mi mindnyájan bűnösök vagyunk. Ebből fakad a probléma. Isten nem tudja elviselni a bűnt. Ő egyetlen bűn felett sem tud szemet hunyni, vagy arra mentséget találni. A bűnt meg kell büntetni, és a bűn büntetése a halál. Ahhoz, hogy a bűnösök örökkön-örökké Istennél lakhassanak, a bűneiket valamilyen módon el kell törölni. A büntetést ki kell fizetni, az embereknek pedig tisztának és büntetlennek kellene lenniük, mielőtt Istennél lakozhatnának.

Ez a probléma forrása. Egyrészt Isten szeretet, és az Ő szeretete nem akarja, hogy egyetlen ember is elveszzen. Ő senkit sem akar az örök kárhozatra küldeni. Ő azt akarja, hogy mindannyian örökkön-örökké átéljék vele a menny örömét.

De Isten világosság is. Az Ő igazságossága azt követeli, hogy a bűnös bűneire büntetést mérjen. Ő teljes megtorlást követel minden gonoszságra, akár szavakban, akár tettekben, akár gondolatokban történtek azok. Megbocsátás nélkül egyetlen bűnös sem juthatna soha a mennybe.

Hogyan alkothat Isten a mi megváltásunkra olyan tervet, amely megfelel az Ő szeretetének,

Ahhoz, hogy bűnösök lakhassanak örökkön-örökké Istennél, a bűneiket valamilyen módon el kell törölni.

„Lehet, hogy Isten képes bűnöket megbocsátani, de nem tudom elképzelni, hogyan”.

Szókratész
Platónhoz

és igazságosságát sem kényszeríti kompromisszumokra. Hogyan lehet Ő egyszerre igazságos Isten és Megmentő? Hogyan bocsáthat meg Ő az istentelen bűnösöknek anélkül, hogy igazságtalan lenne? Ez a probléma.

Egykor a híres görög filozófus, Szókratész, ezt mondta tanítványának Platónnak: „Lehet, hogy Isten képes bűnöket megbocsátani, de el nem tudom képzelni, hogyan”.

Hét feltétel, amelyet egy megváltási tervnek teljesítenie kell

Léírhatatlan kegyelem volt az alapja annak, amikor Isten elhatározta, hogy az elbukott emberiséget megmenti. Ezzel a döntéssel azonban felmerült annak szükségyszerűsége, hogy olyan tervet hozzon létre, amely tökéletesen megfelel szeretete és szentsége követelményeinek.

Mivel Ő mindenkit szeret, a megmentésnek a következő feltételeket kell teljesítenie:

1 Mindenki számára nyitva kell állnia. Senkit sem szabad kizárnia.

2 Kimeríthetetlennek és mindenki számára elégségesnek kell lennie. Nagyobbnak kell lennie bármely elgondolható emberi nyomorúságnál.

3 Mindenki számára megfelelőnek kell lennie. Bármilyen gonosz és rossz is egy ember élete, ez senkit sem szabad, hogy kizárjon a megmentésből.

4 Olyan egyszerűnek kell lennie, hogy mindenki megérthesse. Nincs értelme olyan ajánlatot tenni, melyet valaki nem tud megérteni.

5 Mindenki számára elérhetőnek kell lenni. Nem szabad tehát olyan feltételeket szabnia, melyeket valaki nem tud teljesíteni.

6 Nem szabad, hogy lehetőséget adjon a dicsekvésre. A büszkeség minden bűn gyökere, és senki nem jut a mennybe, aki beképzelt. A dicsekvést kizárandó, mindenkinek ugyanazokat a feltételeket kell teljesíteni a mennybejutáshoz.

7 Ennek a tervnek olyannak kell lenni, hogy Isten azt senkire se kényszerítse rá az illető akarata ellenére.

3. fejezet

Különös megoldás

Ahhoz, hogy mindezek az előfeltételek teljesüljenek, csak egyetlen megoldás jöhet számításba. Találni kell valahol olyan megfelelő helyettest, aki magára veszi az emberek bűneiért járó büntetést. A legtöbben bizonyára tudják, mit jelent a helyettesítés. Néhány sportágban például az edző tartalékjátékost küld a pályára, hogy csapattársa helyett játsszon. Az Ószövetség korában minden hívő zsidó tudta, mi a helyettes. Akkoriban áldozati állatot vittek az oltárhoz, és kezüket rátették. Ez azt jelentette, hogy bűneiket ráhelyezték a helyettesre, amely azután meghalt helyettük.

Ez a probléma megoldása: Helyettes lép az emberek helyére.

Ez volt a módja Isten problémája megoldásának. Egyetlen helyettes hal meg a bűnös emberek helyett.

De ennek a helyettesnek is teljesítenie kellett egy sor feltételt:

A *Embernek kell lennie*, különben a csere nem volna sem igazságos, sem egyenértékű.

B *Bűntelennek kell lennie*, különben a saját bűnei miatt kellene meghalnia.

C*Istennel egyenlőnek kell lennie.* Csak egy minden vonatkozásban végtelen személy tud az emberek végtelen sok bűnéért megfizetni. A helyettes értékének elégnék kell lennie ahhoz, hogy az emberiség múltban, jelenben és jövőben elkövetett illetve elkövetendő minden bűnét kiegyenlítsse.

D*Ki kell ontania véréét,* mert Isten úgy rendelte, hogy vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. Az élet a vérben van, és ezért érvényes: Életet – életért.

E*Önként kell megtennie.* Különben a Sátán Isten szemére vethetné, hogy igazságtalan, és egy áldozatot az akarata ellenére kényszerített arra, hogy meghaljon istentelen bűnösök helyett.

Az Úr Jézus megfelel mindezeknek a követelményeknek

Az egyetlen olyan személy az egész világegyetemben, aki teljesíti ezeket az előfeltételeket, Jézus Krisztus!

A*Emberré lett* Betlehemben, született szűz Máriától. Teljesen ember volt¹. Számunkra mindig felfoghatatlan marad, hogy az örök Isten kicsi, gyámoltalan csecsemőként jött el hozzánk és emberré lett.

B*Ő bűntelen.* Ezt senki sem vitathatja. Nem követett el bűnt, nem ismert bűnt, és nem volt benne bűn.²

CŐ Isten.³ Meg van Benne Isten minden tulajdonsága. Isten hatalmának teljessége Benne van, és Ő mindenben egyenlő az Atyával.

DA golgotai kereszten vérét ontotta a bűnösökért. Számptalan ember tisztult meg minden bűnéből Jézus Krisztusnak, Isten Fiának a vére által.⁴

EA megváltásnak ezt a munkáját Ő önként vette magára. Nem ellenkezett és nem riadt vissza tőle. Ellenkezőleg! Csak azt látjuk, hogy örömmel engedett Isten akaratának.⁵

Krisztus helyettes áldozatának tanítását az egész Bibliában megtaláljuk. Ézsaiás ezt merte mondani: „Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. A mi vétkeink miatt kapott sebeket. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért”.⁶ Keresztelő János így kiáltott fel: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!”⁷ Mélyen megindulva mondta Pál apostol: „Az Isten Fia, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”⁸ Péter hozzáfűzte: „Bűneinket maga vitte fel testében a fára”.⁹ Feltétlenül ide tartozik még az, amiről János, a szeretet apostola biztosít bennünket: „Mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világ bűnéért is”.¹⁰

Isten megváltási terve kielégít minden követelményt

Mivel az Úr Jézus a helyettes áldozat minden feltételének tökéletesen megfelel, Isten most hirdetheti a megváltásra vonatkozó csodálatos tervét, az örömhírt, az evangéliumot. Mindenkinek felajánlhatja az üdvösséget, mint ajándékot, aki megbánja a bűneit, és tudatos hitbéli lépéssel elfogadja az Ő Fiát, mint Urát és Megváltóját.

1 Az üdvösség mindenki számára lehetőség. Az Úr maga mondta: „Aki az én szavamat hallja, és hisz annak, aki küldött engem, annak örök élete van, és nem jut ítéletre”.¹¹ Ha a pénzen múlna, a szegények kívül maradnának.

2 Mindenki számára elég.¹² E nagy Megváltó halála annyira hatásos, hogy a világ minden bűnét ki lehet engesztelni általa. Nagy óceán ez, amelyben minden bűn eltűnik.

3 Mindenkinek része lehet a megváltásban, mert mindenki bűnös.¹³ Éppen a tehetetlenségünk tesz minket alkalmassá Isten üdvösségre. Hát nem nagyszerű, hogy az örök élet ajándéka nem csak az okosok, a gazdagok, a csinosak vagy a híresek számára létezik?! Közülünk néhányan akkor bizonyára nem tartoznának bele. Még ha csak olvasni, beszélni vagy látni kellene tudnunk is érte, néhányan még akkor is ki lennénk zárva. Most azonban az egész világon minden ember számára érvényes az evangélium!

4 Olyan egyszerű, hogy mindenki képes megérteni. Senki sem túlságosan primitív vagy fejletlen hozzá. Az evangéliumban ezt mondja az Úr Jézus: „Jöjjetek!”¹⁴ – minden nehezítő feltétel nélkül. William Cowper így csodálkozott: „Ó, a mennyei terv egészen más, mint az emberek bonyolult alkotásai; nincs benne mesterkéeltség és felszabadít!”

5 Mindenki elfogadhatja az üdvösséget.¹⁵ Megtérés útján kapjuk meg, és mindenki megtérhet. Hit által kapjuk meg, és mindenki hihet az Úr Jézus Krisztusban. Senki sem szavahihetőbb, mint Ő. Nincs ésszerűbb dolog egy teremtmény számára, mintha megbízik Teremtőjében.

6 A kegyelem kiküszöböli a büszkeséget. Ezt mondhatom: „Én követtem el minden bűnt, és Krisztus tett meg mindent a megváltásért. Az Ő tetteire hivatkozom, nem a sajátjaimra. Nincs jogalapom a mennyre azzal, amim van, vagy aki vagyok. Egyedül Krisztus az én oda szóló útlevelem”. Ha bármilyen módon, saját erőfeszítéseink árán, rá tudnánk szolgálni a mennyre, talán azzal, hogy jó a jellemünk, akkor lenne alapunk arra, hogy büszkék legyünk. Akkor mindenki megpróbálna túltenni a másikon. Még a mennyben is megpróbálnánk állandóan felülmúlni a többieket. A menny tele lenne irigységgel, féltékenységgel és versengéssel. Valaki ezt így fejezi ki: „Ott ülnék, és hallgatnám a történeteidet, és közben ezt gondolnám: Milyen unalmas! Bárcsak

végre csöndben maradnál már, hogy elkezdhessek beszélni arról, milyen csodálni való is vagyok én! Hiszen ez így nem is lenne mennyország!”¹⁶

7Az embereket senki és semmi sem kényszeríti Isten üdvösségére.¹⁷ A Teremtő szabad akaratot adott nekünk. Bármilyen furcsán is hangzik, valójában nem mindenki akar üdvözülni, és Isten senkire sem kényszeríti rá a mennyet. Senki sem kerül oda a saját akarata ellenére. Egészen biztos lehet az ember benne: Azzal a vallással, amely kényszer, erőszak és terror által terjed, valami nincs rendben.

Igy azt látjuk, hogy Isten megváltása tökéletes. Az egész vonalon megfelel az isteni követelményeknek, és ezzel egyidejűleg mégis minden ember számára elérhető. Krisztus keresztben elvégzett munkája Istent abba a helyzetbe hozza, hogy szeretetével teljes összhangban cselekedjen anélkül, hogy igazságosságának kompromisszumokat kellene kötnie. A zsoltáros ezt költői nyelven így fejezi ki:

*Szeretet és hűség találkoznak,
igazság és béke csókolgatják egymást”.*¹⁸

Mivel tehát Isten olyan, amilyen, és az ember tele van bűnnel, világos, hogy ez az egyetlen módja a megváltásnak. Egyetlen más módon sincs szabadulás számunkra, emberek számára!

Max Lucado így vall erről:

Egyetlen más vallás sem kínál ilyen üzenetet!
 Max Lucado

A világ egyetlen más vallása sem kínál ilyen üzenetet. Az összes többi szigorúan lefektetett szabályok merev betartását, az alkalomnak megfelelő áldozatot, bizonyos rituálét, megfelelő esküket vagy érzelmi megtapasztalásokat követel. Nem többek egy üzletnél, egy jó cserénél: Az ember megteszi ezt és ezt, és Isten azután ezért megteszi azt.

Mi az eredmény? vagy arrogancia vagy félelem. Arrogancia, ha az ember úgy véli, hogy teljesíteni tudja a követelményeket, és félelem, ha az ember úgy véli, hogy csődöt mondott.

Isten országa ennek éppen az ellenkezője. Ez a szegények országa, ahol az állampolgárságot ajándékként kapjuk és nem vásároljuk. Isten az embert befogadja országába, és fiává fogadja. Ez nem azért történik, mert eleget tettünk volna, hanem azért, mert beismertük, hogy sohasem lennénk képesek eleget tenni. Nem szolgálhatjuk meg, egyszerűen el kell fogadnunk ajándékként. Ennek az az eredménye, hogy Istent akarjuk szolgálni, és nem arroganciából vagy félelemből, hanem hálából.¹⁹

John MacArthur biztosít bennünket, hogy a világon végső soron csak kétféle vallás létezik:

Minden hamis vallás, akár az emberek, akár a Sátán találta ki, az emberi erőlködés vallása. A pogány vallások, a humanizmus, az animizmus és a hamis keresztyénség is ebbe a kategóriába tartoznak.

Ezek mind arra összpontosítanak, amit az embernek tennie kell ahhoz, hogy üdvözüljön vagy hogy tessen Istennek.

A bibliai keresztyénség az egyetlen olyan vallás, amelyben Isten tesz mindent. A többi vallás ezt mondja: „Vidd véghez!” A keresztyénségben ez így hangzik: „Elvégeztetett!” (Jn 19,30). A többi vallásban a hívőknek fel kell mutatniuk valamilyen cselekedeteket ahhoz, hogy eltöröljék bűneiket, megenyhítsék az isteneket, vagy valamilyen más módon elfogadtassák magukat velük. A Biblia azt mondja, hogy Krisztus munkája a hívő bűnösnek tulajdoníttatik.²⁰

A bibliai keresztyénség az egyetlen olyan vallás, amelyben Isten tesz mindent.

John
MacArthur

Ch. H. Spurgeon ezt kérdezi:

Kinek jutna eszébe valaha is az az ötlet, hogy a büntelen király meghaljon a lázadó bűnösökért? Ilyesmi sem a vallásalapítók tanaiban és a mitológiákban, sem a költők legmerészebb álmaiban vagy fantáziájában sem fordul elő. Az emberek csak azért ismerték meg a megbocsátásnak ezt a módját, mert ez tény. A mi képzelőerőnk sohasem jutott volna ilyen messzire. Isten maga rendezte ezt így. Ez sokkal több, mint amit mi el tudunk képzelni!²¹

4. fejezet

Most jön a jó hír

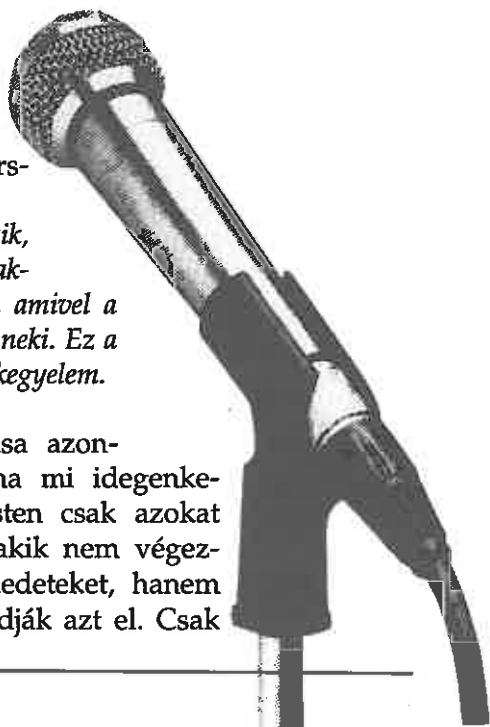
Azt a tényt, hogy csak a kegyelem és nem cselekedetek által üdvözülhetünk, a leg-
rövidebben és a legérthetőbben bizonyá-
ra a Róma 4,4-5 írja le:

*Aki fáradozik, annak a bért nem kegyelemből szá-
mítják, hanem azért, mert tartoznak vele. Aki pedig
nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az
istentelent, annak a hite számít igazságnak.*

Figyeld meg
a kegyelemről
és hitről szóló
kijelentéseket
ebben a két vers-
ben:

*Ha valaki dolgozik,
és azért bért kap, ak-
kor csak azt kapja, amivel a
munkaadó tartozik neki. Ez a
fizetése, és ez nem kegyelem.*

Isten megváltása azon-
ban más, még ha mi idegenke-
dünk is attól. Isten csak azokat
szabadítja meg, akik nem végez-
nek érte jócselekedeteket, hanem
ajándékként fogadják azt el. Csak

ha feladjuk kísérleteinket, hogy az üdvösséget megszerezzük magunknak, akkor juthatunk be Isten nyugalmába.¹

Sokan megütköznek azon is, hogy Isten csak rossz embereket vált meg, jókat nem. Nem olyanokat, akik megtesznek minden tőlük telhetőt, hanem csak azokat, akik készek beismerni, hogy semmire sem alkalmasak. Más szóval, olyan embereket, akik megtérnek.

Különösen figyelj a „hinni” szóra. Mindenekelőtt erről van szó. Hinni Jézus Krisztusban azt jelenti, hogy Őt elfogadjuk Urunknak és Üdvöztőnknek. Ez azt jelenti, hogy elismerem Őt mint, aki elhordozta a büntetést a bűneimért. Hinni azt is jelenti, hogy teljes reménységem arra nézve, hogy a mennybe jutok, csak Őrá támaszkodik. A Biblia egyértelmű bizonyágtétele így hangzik: A Krisztusba vetett hit által miénk a megváltás.²

Ha valaki hisz Őbenne, annak üdvössége van. Tudhatjuk, hogy üdvösségünk van – nem bizonyos érzések alapján – hanem azért, mert Isten megváltoztathatatlan Igéje ezt mondja.

Isten csak rossz embereket szabadít meg, és nem azokat, akik megtesznek minden tőlük telhetőt. – Tehát azokat az embereket, akik megtérnek.

*Isten csak
rossz embereket
ment meg*

 Jöjj üres kézzel

Ahhoz, hogy üdvözljünk, minden más reménységünket fel kell adnunk. Nemcsak azt, hogy képesek vagyunk megszabadítani saját magunkat, hanem azt is, hogy akár egy kicsit is hozzá tudunk járulni ehhez. Példaként hadd szolgáljon Toplady sokak által ismert éneke: „Aki értem megnyíltál”. Ennek második és harmadik versszaka így hangzik:

*Törvénységnek eleget
bűnös ember nem tehet;
buzgóságom égne bár,
s folyna könnyem, mint az ár,
elégítélt az nem ad,
csak Te válthatsz meg magad.*

*Jövök, semmit nem hozva,
keresztedbe fogózva.
Meztelen, hogy felruházz,
árván, bízva, hogy megszánsz.
Nem hagy a bűn pihenést,
mosd le, ó mert megemészt!*

Egy prédikátor egyszer beszélgetésbe elegedett egy asszonnyal. Nemsokára rájött, hogy a nő azon igyekszik, hogy Isten kegyelmét jócselekedetekkel vívja ki, de ezzel nem tudott eljutni a boldogsághoz. A prédikátor végül ezt mondta: „Tudja, mi különböző vallásokhoz tartozunk”.

Az asszony csodálkozva nézett rá, mert ezt nem értette, mire a prédikátor így folytatta: „Az Ön vallása öt betűből áll, az enyém nyolcból. – Az Ön vallása így hangzik: TENNI, az enyém pedig így: MEGTETTE. Mindent, amit Isten tőlünk követel, az Úr Jézus már régen megtette értünk”.

*Jöjj
üres kézzel*

5. fejezet

Isten felfoghatatlan kegyelme

Gyakran énekelünk a csodálatos kegyelemről. De egyáltalán tisztában vagyunk-e azzal, hogy mekkora ajándék is ez nekünk?

Először is: Mi a kegyelem? Elsőre azt mondhatnánk, hogy Isten nekünk ajándékozza a jóindulatát. De a kegyelem ennél több. Erre a jóindulatra nem szolgáltunk rá. Menjünk tovább még egy lépéssel: A kegyelem meg nem érdemelt jóindulat azokkal szemben, akik pont az ellenkezőjére szolgáltak rá. Megmutatja milyen nagy Istenünk nyájassága és nyitottsága velünk szemben, olyan mint a végtelen óceán.

A kegyelem és ajándék szavak szorosán összefüggnek. A kegyelem ajándék, és ezért nem lehet érte megdolgozni vagy rászolgálni. Amint a tartozás és a megszolgálás szerepet kapnak, már nem kegyelemről van szó. Ezenkívül Isten kegyelmi ajándéka olyan mérhetetlenül nagy, hogy minden szándék, ami arra irányul, hogy valaha is rászolgáljunk, teljesen abszurd. A kegyelem nagysága leírhatatlan, és sohasem leszünk képesek felmérni, megragadni.

A kegyelem meg nem érdemelt jóindulat azokkal szemben, akik pont az ellenkezőjére szolgáltak rá.

Az örömhír tehát így hangzik: Megváltás csak kegyelemből van, mégpedig hit által! Hinni ezt jelenti: A kegyelmet egyértelmű akarati döntéssel elfogadjuk. Nincs olyan ember, aki valaha is megértene, hogy mi is valójában az evangélium, ha meg nem ismerkedett ily módon a kegyelemmel.

Isten kegyelme csodálatos. Képes megbocsátani a bűneiket megbánni kész prostituáltaknak, képes őket megtisztítani, és új embereket faragni belőlük, akik arra vannak elhíva, hogy az örök dicsőségben az Úr Jézus mellett legyenek. Képes megmenteni egy haldokló bűnözőt az utolsó pillanatban, és őt még ugyanazon a napon a Paradicsomba kísérni.

A kegyelem megtért gyilkosokkal, házasságtörőkkel, iszákosokkal, tolvajokkal és hazugokkal népesíti be a mennyet. A kegyelem minden bűnöst meg tud váltani.

A kegyelem milliókat emelt ki a bűn rettenetes mélységeiből és undorító szennyéből. Lábaikat sziklára állította, és megőrizte útjukat. Dalt adott a szívükbe, hogy dicsőítsék Istent, és ha eljön az idő, elvisz bennünket az Atya házának lakóhelyeire.²

C. S. Lewis, az ismert oxfordi és cambridge-i professzor elmondja, hogyan tiltakozott Isten ellen, hogyan kiabált és kapálódzott. Azt állította, hogy ő volt a legellenállóbb ember az egész országban, de az Úr a kegyelem által egyszerűen legyőzte őt. Azután hozzáfűzi: „Ki tudja ezt (a

kegyelmet) eléggé csodálni, amely (a menny) magas kapuit kitarja a szegény bűnösnek, és őt betuszkolja oda, közben pedig ő haragjában rúgkapál és csapkod, és minden irányban azt kémleli, merre lehetne elmenekülni?"³

A kegyelem átlépi az értelem és a logika határait.

Egy költő a megfelelő hangot üti meg, amikor Jézus csodálatos kegyelméről azt mondja, hogy az „messzebbre ér, mint a vétek, sokkal nagyobb, mint a bűn és a szégyen”.

Minden igaz hívőnek újra meg újra el kell mondania: „Nem tudom, miért éppen engem részesített az Úr az Ő kegyelmében. Egyáltalán nem érdemlem meg ezt a jóságot. Az az ár, amit ő ezért fizetett határozottan túl magas.”

A kegyelem átlépi az értelem és a logika határait, de nem sérti meg azokat. Az értelem sohasem engedné, hogy meghaljon a pásztor a bányáért, a bíró az elítéltért – és ami egészen elképzelhetetlen – a Teremtő a teremtményekért. A logika azt követelné, hogy a bűnös haljon meg a bűnért, és viselje a törvény megszegéséért kiszabott büntetést. A kegyelem megteszi az elképzelhetlent.

Valaki így írta le a kegyelem csodáját: A kegyelem nem a jó embereket keresi, akik jogosultak rá. Akkor már nem is kegyelem lenne, hanem a jócselekedetekért járó igazságos jutalom.

.....

Nem, a kegyelem az elítélteket, a bűnösöket, a gyámoltalanokat keresi, és olyanokat, akik nem érdemlik meg, hogy azután megváltsa, megszentelje és megdicsőítse őket.”

A kegyelem jobb, mint a büntetés csökkentése

Ha egy elítélt bűnözőnek csökkentik a büntetését, akkor azt mondjuk, hogy a bíró enyhítést eszközölt. A börtönbüntetés a halálbüntetés helyett enyhe ítéletnek számít. A bűnös kevesebbet kap, mint amire rászolgált.

A kegyelem ennél több. Szabadon engedi a bűnöst. Igaznak nyilvánítja őt. Elhallgattatja a törvény elítélő hangját.

A kegyelem jobb, mint az igazságosság

A kegyelem és az igazságosság szöges el-
lentétei egymásnak. Az ember akkor kíván igazságosságot, amikor jónak tartja magát. Ilyenkor követeli azt, amit jogosnak tart maga számára. Mi mindannyian csak a kárhozatra szolgáltunk rá. Sose kérd Istent, hogy legyen igazságos!

Amikor a kegyelemről van szó, akkor azt mondjuk: „Bűnös vagyok, de hiszem, hogy Krisztus meghalt, és elhordozta a büntetést a bűneimért, és én elfogadom Őt, mint Uramat és Megváltómat”.

Jézus Krisztus elmondott egy hasonlatot, amely az igazságosság és a kegyelem közti különbséget illusztrálja⁴: Egy gazda napszámosokat keresett a szőlőjébe. Kora reggel felajánlották néhányan, hogy dolgoznak egy dénárért, az akkor szokásos napi bérért. Megkötötték a szerződést.

A nap folyamán még másokat is felfogadott, akik készek voltak dolgozni annyiért, amennyit a gazda ad nekik.

Este az első munkások megkapták az egy dénárjukat. A többiek ugyanezt az összeget kapták. De ez sokkal magasabb órabért jelentett. Az elsők jogos bérüket kapták, a többiek kegyelemben részesültek. A kegyelem jobb, mint az igazságosság!

A kegyelem jobb alap, mint a parancsolatok

A parancsolatok azt mondják ki, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy Isten ne ítéljen el minket. A kegyelem felmenti a bűnösöket Isten előtt, és azután mondja ki, hogy ehhez a pozícióhoz megfelelően kell viselkednünk. A parancsolatok ezt mondják: „Tegyed azt, ami helyes, akkor nem esik ítélet alá!” A kegyelem ezt mondja: „Felmentelek, és akkor azt tudod majd tenni, ami helyes!”

A parancsolatok megparancsolják nekünk, hogy mit tegyünk, de nem adják meg az ahhoz szükséges erőt. Ha nem tartjuk be a parancsola-

tokat, akkor elítélnék bennünket. A kegyelem megtanít bennünket arra, hogy mit kell tennünk.

A 'Tízparancsolat' még a legjobb ember sem tudja betartani, a kegyelem azonban a legrosszabbat is felmenti.

Megadja a hozzá szükséges erőt, és még meg is jutalmaz, ha ennek megfelelően cselekszünk.

A parancsolatok tehát ítélettel fenyegetnek, a kegyelem pedig jutalmat ígér.

A parancsolatok még azokat is elítélik, akik a legjobbak közöttünk, mert ők sem képesek betartani a 'Tízparancsolatot'. A kegyelem felmenti a legrosszabbat is.

A parancsolatok büszkeséget követelnek. A kegyelem eltörli a büszkeség alapját.

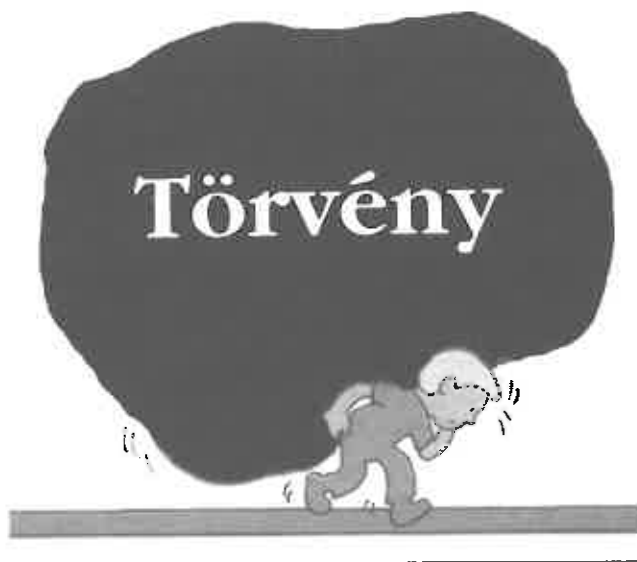
A parancsolatok ezt mondják: „Ezt kell! Ez a helyes! Ezt nem szabad!” A kegyelem ezt mondja: „Jó lenne! Tulajdonképpen így kéne!” Az egyik azt mondja ki, amit tőlem követel, a másik azt, amit az új természetem szívesen cselekedne.

A parancsolatokkal soha sincs vége a megváltásért végzendő munkának. A kegyelem Arról beszél, aki mindent megtett értem.

A parancsolat követel: „Szeress!” A kegyelem emlékeztet: „Úgy szerette Isten a világot (és Téged is)...”

A parancsolatok nagy terheket raknak az emberekre. A kegyelem terhe könnyű. A törvény egy olyan rendszer, amely megbéklyóz. A kegyelem a szabadságra vezet el. Ez a különbség elnyomás és kiváltság között.

A törvény nem ismer könyörületet. Hideg, kemény, és nem érdeklik a képességeink. A kegyelem arról beszél nekünk, hogy Isten tele van könyörületességgel.

6. fejezet

Hogyan értékelhetjük helyesen a kegyelmet?

Senki sem képes valóban értékelni a kegyelmet, míg fel nem ismer négy nagy tény: Kicsoda Jézus – Mit tett Ő – Kiért tette – Mit jelent ez annak, aki részesül benne.

Kicsoda Jézus?

Ő nemcsak egy olyan ember, mint mi, hanem...

- Ő ezzel egyidejűleg a mindenható Isten, aki teremtette a világegyetemet, számtalan csodájával.
 - Ő a Teremtő, aki megalkotta a mi bonyolult testünket is és értelmet adott nekünk. Általa van minden, és minden az Övé.
 - Neki adatott minden hatalom és minden bölcsesség. Ő mindenhol jelen van.
 - Ő a szent, Akitől a bűn teljesen idegen.
 - Telve van dicsőséggel, szentséggel és méltósággal, mégpedig öröktől fogva. Jelenlétében az angyalok elfedik arcukat. Ő tartja kezében a tenger vizét, méri meg az eget
-

és vékával a föld porát. Ő tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmozkat.¹

Elvárhatjuk-e, hogy ilyen hatalmas valaki érdeklődjön irántunk?

Mit tett Ő?

Ok nélkül szeret bennünket, pedig egészen pontosan tudta, hogy kik vagyunk, és mit teszünk. Elhagyta a menny pompáját, ahol milliárdnyi angyal imádkozta, hogy megszülessen egy istálló bűzében.

Ott, az emberi nemzetség szennyében és mocskában engedte, hogy teremtményei sokféle módon bántásák Őt. Ha csak arra gondolunk, hogy beleköptek a Mindenható Fiának arcába! Azt olvassuk a Zsoltárokból, hogy „dorbézolók hárfájává” lett!

Szenvedett, ahogyan még senki más sem szenvedett. Megsebeztek, megkorbácsolták és átszegezték. Addig ütötték, amíg a háta olyan nem lett, mint a felszántatlan föld. Arcvonásai a bántalmazások során a felismerhetetlenségig torzultak el.

Mindez azonban még semmi sem volt ahhoz képest, hogy mit jelentett számára Istentől elhagyottnak lenni. Amikor imádkozott, olyan volt, mintha a menny halott lett volna. Valamilyen módon, amit mi nagyon valószínű, hogy soha-

sem fogunk felfogni, Isten minden bűnünket rá-
rakta szeretett Fiára, és végrehajtotta Rajta ha-
ragjának rettenetes ítéletét, míg az Úr Jézus az
egész tartozást ki nem fizette.

Úgy halt meg, mint a helyettesünk, megfizette
a büntetést bűneinkért, és ezért semmit sem kért
tőlünk. Ott, a borzalmas kereszten látjuk az
Egyetlent, aki büntelen volt, ahogy megölik Őt
egy elveszett bűnösökből álló világért.

*Lábán, kezén mutatta sok égő sebhelyét,
s kegyetlenül tövissel körülvett szent fejét.
Úgy megragadta lelkemet, hogy értem annyit
szenvedett.*

*Kéz, amely kerestél, szív, amely szeretted,
vér, mely eltörölte bűnödmet,
mindörökre hadd dicsérjelek!*

J. O. Sanders írta:

*Minden idők legokosabb gondolkodói próbálták
megérteni Krisztus kereszthalálának jelentőségét, de
senki sem volt képes kikutatni annak végtelen mélysé-
gét. Csodálkozó felkiáltással abba hagyták, akárcsak
Pál: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismer-
retének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az ő ítéle-
tei, milyen kikutathatatlanok az ő útjai!” (Róma
11,33).*

Harold St. John azt mondja, hogy semmit sem
fogtunk fel Istennek a keresztről felénk jövő ke-

gyelméből, ha nem akad el tőle a lélegzetünk, és nem lesz azután az életünkben ez a legfontosabbá.

Spurgeon arra kér bennünket, hogy vegyük szemügyre ezt a csodát.

„Jézus miattunk hordozta el a halálbüntetést. Nézzék meg, ahogyan ott függ a kereszten! Ez a legnagyobb esemény, amit valaha is látni fognak: Isten Fia és az Emberfia. Ott függ, és kimondhatalan fájdalmakat szenved el, az Igaz az igaztalanokért, hogy Ő Istenhez tudjon vezetni bennünket.

Ó, milyen dicsőség, amit megpillantok! A Büntelen szenved! A Szent kerül ítélet alá! Az Áldott lett átkozottá! A 'Végtelen dicsőség' halálba és szégyenbe süllyedt!"²

A Megváltó nem szolgált rá arra a durva bánásmódra, amelyben részesült. Nem vagyunk méltók arra a mérhetetlen árra, melyet fizetett. Ez túl sok volt! Ha ezt valóban fölfogjuk, szívünk túlcserdul a hálától, szemünk pedig a könnyektől".

A halál azonban nem volt a vég. Három nap múlva Ő feltámadt. Ha nem támadt volna fel, halála olyan lenne, mint mindenki másé. De az teljesen más volt. Ő volt az Első, aki feltámadt a halálból, és sohasem halt meg többé. Ez a feltámadás mutatja, hogy Ő „Isten erejének Fia”. Ez volt a bizonyíték arra, hogy Isten tökéletesen elégedett volt a

Ha nem támadt volna fel, halála olyan lenne, mint mindenki másé.

keresztben véghezvitt művel. Ez egyben garancia is, hogy mindazok, akik hisznek Őbenne, fel fognak támadni megdicsőült testben, amely olyan lesz, mint az Ő feltámadott teste.

Kiért tette?

- Istentelen bűnösök voltunk, csöppnyi hálatlan lények, férgek, akik semmit sem érdemelnek.
- Elvesztettek voltunk, remény nélkül, segítség nélkül.
- Valóban rászolgáltunk a pokolra.
- Semmi szeretetre méltó sem volt bennünk.
- Nem akartuk, hogy közünk legyen az Úrhoz. Nem akartunk Nagy Testvért, aki a mennyből ellenőrzi és irányítja az életünket. Jótetteink olyan tiszták voltak, mint a piszkos rongy. Legrosszabb pillanatainkban készek lennénk Istent meggyilkolni. Igaza volt a prófétának, amikor ezt mondta: „Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?!“³ Senki sem képes felmérni a romlottság mértékét.

Itt félbe kell szakítanunk, és vissza kell emlékeznünk arra, hogyan látjuk magunkat mi, és hogyan lát bennünket Isten. Sokan vannak, akik

barátságosak, szeretetreméltó jellemük van, jó szomszédok, és rendszeresen járnak istentiszteletre. Szót emelnek a szegényekért, a betegekért és a gyámoltalanokért. Te is ismeresz ilyeneket, és talán Te is ilyen – nyugodt, törvénytisztelő állampolgár, barátságos és – amennyire kívülről látszik – tiszteletreméltó személyiség vagy.

Amik vagyunk, az sokkal rosszabb annál, mint amit teszünk.

De sohasem veszíthetjük szem elől az isteni mértéket, amely így szól: Tökéletesnek kell lenni. Ez mindannyiunkból hiányzik.⁴ Közülünk senki sem bűntelen. Senki sem szeretné, ha gondolatvilága mindenki előtt ismert lenne. Még ha nem is szegtük meg mind a tíz parancsolatot, de képesek vagyunk rá. Amik vagyunk, az sokkal rosszabb annál, mint amit teszünk. Néhányan talán jobbak, mint mások, de Isten mindannyiunkat úgy lát, mint kétségbeesett bűnösöket, akik rendkívül nagy veszélyben vannak, és sürgős szabadításra van szükségük.

„Halottak voltunk vétkeink és bűneink miatt.” Úgy éltünk, mint a világiak, és az ördög tartott pórázon bennünket.

Az engedetlenség gyermekei voltunk. Csak a saját akaratunkat akartuk megélni, és a „harag fiai” voltunk természetünk szerint, Krisztus nélkül, Isten nélkül és reménység nélkül.⁵

Igen, ilyenek azok az emberek, akikért Krisztus meghalt. Még inkább meg kellene jegyeznünk ezt, ha arra gondolunk, hogy milyen jelentéktelenek is vagyunk. 3000 méter magasból már alig lehet felismerni bennünket. Milyen jelentéktelennek látszunk milliárd fényévnnyi távolságból! Ő mégis szeret minket. Vernon C. Grounds ezt fűzi hozzá: *„Tekintetbe véve, hogy a mi Földünk csaknem teljesen jelentéktelen, alig felfogható, hogy a világegyetem Teremtője foglalkozik azzal, hogy mi van az emberrel. Valaki cinikusan úgy írta le az emberiséget, mint alig észrevehető kiütést egy lényegtelen Naprendszer szubmikroszkópikus bolygójának felszínén”*. Ezután Grounds hozzáfűzi: *„Ebben az a megdöbbentő, hogy Isten valóban törődik velünk”*.⁶

Senki sem képes Isten kegyelmét helyesen értékelni, amíg nem jut el a kereszthez, és D.T. Niles szavaival nem mondja: *„Ezt tettem én Ővele, és ezt tette Ő értem!”*⁷

Mit jelent ez a hívő ember számára?

A kegyelem nem tehetett volna kevesebbet a hívő emberért, mint amennyit ténylegesen megtett. Adhatott volna nekünk például végtelen életet a Földön az öregedés szomorú jelei nélkül. Ez már önmagában csodálatos volna. Megmenthette volna az embereket az örök tűztől is. Ez még jobb lett volna.

Isten azonban nem elégedett meg félmunkával. Mivel Fia áldozatában a legjobbat adta nekünk, elhatározta, hogy az elgondolható leggazdagabb örökséget is nekünk adja.

Most leírjuk annak az áldásnak egy részét, amely a kegyelem evangéliumához tartozik:

Öröm. Itt egyfajta természetfölötti, szívbéli öröme gondolunk, amely a külső hatásoktól független. Ennek az ellentéte nem a bűn, hanem az aggodalom. Ez az öröm az Istenhez és az Úr Jézushoz fűződő kapcsolatból fakad. Ezért éppen olyan állandó, mint ez a kapcsolat.

Békesség. Mindazoknak, akik a hit által részesültek a megváltásban, békességük van Istennel. A Mindenhatóval folytatott harc véget ér, amikor letesszük a fegyvert. Ezt természetfeletti békesség követi, kiegyensúlyozottság és nyugalom, mivel tudjuk, hogy mindent az Úr tart a kezében.

Reménység. Az Újszövetségben a reménység fogalma általában a hívők mennybéli jövőjére vonatkozik. E szó általános használatával ellentétben ebbe a reménységbe egyáltalán nem vegyül kétség, mert Isten ígéletén alapszik. A hívő annyira biztos abban, hogy a mennybe jut, mint-ha már meg is érkezett volna oda.

.....

Nyugalom. Amikor az Úr Jézus ezt mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, és én nyugalmat adok néktek”, akkor Ő a megváltás nyugalmaról beszélt. Ez az a nyugalom, amely akkor jön létre, amikor felhagyunk azzal a kísérettel, hogy a lelki üdvösségünket maguk harcoljuk ki, és rábízzuk magunkat Krisztus beteljesített munkájára. Jézus azonban még egy másik nyugalomról is beszélt: „Vegyétek fel az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és szívből alázatos vagyok, és én nyugalmat adok néktek”. Ezt a nyugalmat akkor találjuk meg, ha szolgálunk Neki, és követjük az Ő alázatos példáját.

Szabadság. Az igazság szabaddá teszi az embereket – nem arra szabadítja fel őket, hogy bűnös szenvedélyekben, hanem hogy igaz módon éljenek, Istennek tetszésére és Neki szolgálva. A keresztyén ember megszabadul a bűn hatalmából és a törvény rabszolgaságából; de nem törvény nélküli! Krisztus iránti szeretete arra készíti, hogy engedelmeskedjen Neki.

Az élet értelme. Mielőtt újjászületnénk, alapszabályban véve nem tudjuk, miért vagyunk itt. Az élet csak azután kap értelmet. Hiszen találtunk valamit (vagy inkább Valakit), akiért élünk, és akiért meg is halnánk. Beteljesedést lelünk abban, hogy teljesen átadjuk magunkat Isten Fiának. Csak egyetlen életszemlélet van, amely megválaszolja a teremtést, a gonosz létét és a halált firtató ös-kérdést. – Otthonra találtunk.

Elégedettség. A hívő ember sohasem elégedett saját magával vagy fáradozásaival, de elégedett Krisztussal. Így mondja ezt D. Martyn Lloyd-Jones: „Nincs semmi, ami után a szívem vágyakozik. Teljes a megelégedettség.”⁸

Örök élet.⁹ Ez a csodálatos ajándék az az élet, amelyet maga Krisztus birtokol. Ez a mindent elárasztó élet, amelyről az Üdvözítő beszélt.¹⁰ A nem-hívőknek is örök létük van; de a hívőkben benne lakik Krisztus, a dicsőség reménysége.¹¹ A természetes élet a születéssel kezdődik, és a halállal ér véget. Az örök élet az újjászületéssel kezdődik, és sohasem ér véget. Az örök élet nem kevesebb, mint közvetlen kapcsolat Istennel! Fel tudod ezt fogni?

Megbocsátás.¹² A kegyelem csodája által Isten olyan messzire viszi a bűnt, amilyen messze van a Kelet a Nyugattól. Sohasem akarja megváltottait többé a bűnre emlékeztetni. Minden vád azok ellen, akik készek megbánni bűneiket, oda-segézett a keresztre.¹³

*És Ő áll őrt. S olyan merészt ki látott,
ki arra járni merne, hogy bűnöm felkeresse,
és azt szememre vesse, mit Isten megbocsátott?*

Megváltás.¹⁴ Az emberek elképzelhetetlenül magas áron, Krisztus drága véréén vétettek meg a bűn rabszolgapiacán, és szabaddá váltak. Egyet-

len üzlet sem volt még ilyen költséges, egyetlen tranzakció sem ilyen merész! De milyen csodálatos csere! Sohasem tartozott még eddig ennyi ember köszönettel senkinek!

Szabadítás.¹⁵ Isten nemcsak megváltja a hívőket a pokol örök büntetésétől, hanem meg is szabadítja őket a jelen gonosz befolyásaitól, és megőrzi őket Isten mennyei országa számára. Megszabadultak a bűnért járó büntetéstől amikor hitre jutottak, most pedig Krisztusnak a mennyben értünk mondott imádságai megőrzik őket annak hatalmától. De megszabadulnak a bűn jelenlététől is, amikor megérkeznek örök hazájukba.

„Kedvessé téve szeretett Fiában.”¹⁶ Isten most minden Őbenne bízó gyermekét „Krisztusban” nézi, és ezen az alapon ismeri el őket. Mindenkit, aki „Krisztusban” van, Isten ugyanolyan szívesen fogad, mint saját szeretett Fiát. Az Úr Jézus személyében ugyanolyan közel vagyunk az Atyához, mint az Úr. Nem rajtunk múlik, hanem a Krisztussal való kapcsolatunkon, nem azon, amit mi fölmutatunk, hanem Krisztus személyén és az Ő munkáján.

Tökéletesek a Krisztusban.¹⁷ Még ha ez hitünk határait súrolja is, mégis teljesen igaz: Ha valaki hisz az Üdvözítőben, biztosan a mennybe jut. Ennek az az alapja, hogy a belépőjegy Krisztus. Ha valakiben megvan a Krisztus, akkor elér-

te az atyai ház numerus clausus-át. A hívőnek nem saját bizonyítványát kell fölmutatnia, hanem Krisztus jegyeit. És Neki csak ötöse van.

Isten ugyanúgy szeret minket, mint Krisztust.¹⁸ Az igaz keresztyének nemcsak ugyanolyan közel vannak Istenhez, mint Krisztus, hanem ugyanolyan értékesek is számára. Az Atya ugyanazzal a szeretettel szereti őket, mint saját Fiát. Ezért túlzás nélkül mondhatjuk, hogy Isten nem szeretheti jobban az Ő népét, mint ahogy ezt teszi. Ezeket a kimondhatatlanul szép tényeket jobban kellene ismernünk, hinnünk és élveznünk!

Megigazulás.¹⁹ Ha egy bűnös, aki nem akar megtérni, Isten előtt, Bírāja előtt áll, akkor csak egyetlen ítélet lehetséges: Bűnös! Ha azonban egy megtért hívőt hurcolnak bíróság elé, a dolog másképp áll. A bíró még mindig Isten, de az Úr Jézus a védő. Amikor felolvassák a vádat, Krisztus előre lép, és ezt mondja (képletesen szólva): „Tisztelt uraim, védencem bűnös.” Azután rámutat a

Ha valaki hisz az Űdvözítőben, biztosan a mennybe jut. Mert Krisztus a „belépőjegye”.

kezén és a lábán lévő sebekre, és így folytatja: „De én megfizettem a vétkeiért a golgotai kereszten. Ebben az esetben az a kívánságom, hogy ismerjék el helyettesként végzett munkámat”. A bíró helyeslően bólint. „A vádlottat felmentem –

mondja –, igaznak nyilvánítom, mert nem találok egyetlen bűnt sem benne. A pert lezárom!”

Roy Hession említ egy angol férfit, aki 'Rolls Royce'-ában Franciaországba utazott szabadságra. Útközben egy rettenetesen göröngyös úton eltört a hátsó tengely. Az ottani műhely nem tudott rajta segíteni. De telefonhívásra megérkezett Angliából a 'Rolls Royce' gyár egy-két szerelője egy új hátsó tengellyel, és beszerelték azt. Hónappal később, amikor még mindig nem érkezett meg a számla, az illető írt a 'Rolls Royce'-nek, emlékeztette őket az esetre, és kérte a számlát. A cég így válaszolt: „Gondosan átvizsgáltuk az aktáinkat, de nem találkoztunk olyan esettel, amikor egy 'Rolls Royce' tengelye eltört volna”. Így van ez azzal, aki Krisztusban hisz. Isten mindent alaposan átvizsgálhat, és mégsem talál utalást semmilyen bűnre, amelynek büntetését még nem töltötték volna le.

Megszentelődés.²⁰ A megszentelődésről szóló tanítás csodálatos. Azt a tényt írja le, hogy Isten elválasztja a hívőket a bűntől és a világtól, hogy Őhöz tartozzanak. Amint részesülnek a megváltásban, Isten áthelyezi őket a szentek közé. Azután Isten megtanítja őket arra, hogyan tudnak megfelelni ennek a helyzetnek, és hogyan tudnak szentül élni. Ezt a feladatot azonban csak a mennyben tudják tökéletesen teljesíteni.

.....

Krisztus bennük lakik.²¹ Mint nagy főpap, közbenjáró, szószóló és segítő kegyelmet állhata-tosságot és bátorságot ad nekünk. Képvisel bennünket. Ha vétkezünk, azon fáradozik, hogy helyreállítsa a közösséget velünk. Éjjel-nappal védi népét a Sátán vádjaival szemben.

Bennük lakik.²² Az újjászületés pillanatában a Szent Szellem beköltözik Isten gyermekébe. Elképesztő, de igaz, hogy a törékeny emberi test attól kezdve a Szent Szellem temploma. A Szellem a megszentelődéshez, az imádathoz és Isten szolgálatahoz adja az erőt. Ő a felelős azért a szembeötlő változásért, amely a hívő életét jellemzi.

Szellembe merítették bele.²³ A Szellemnek ez a tevékenysége mindenkit, aki megtér, és hisz Krisztusban, az Ő Testének tagjává teszi. A megtérés pillanatában a hívő megkapja azt a rendkívüli kiváltságot, hogy a Föld legnagyobb közösségéhez tartozhat: a Gyülekezethez. Ennek az új közösségnek a feje Krisztus, és minden hívő keresztyén a tagja. A szavak nem elégségesek rá, hogy leírják azt a szoros kapcsolatot, amely Krisztus követőit Vele és egymással összeköti.

Meg vannak pecsételve.²⁴ A Szellem eddig felsorolt működésein kívül Ő olyan pecsétként is adatott nekünk, amely a tulajdonost jelöli, és az örök biztonságot garantálja. Minden bűnös, aki Krisztus vérében megváltatott, hordozza ezt a pecsétet.

.....

Záloguk van.²⁵ Ugyanolyan biztosan, ahogyan a hívő a Szent Szellemet kapja, annak egész öröksége is biztosan az övé. Ehhez tartozik megdicsőült teste is a mennyben. A zálog tehát egyfajta foglaló vagy kóstoló. A Szellem zálogát olykor egy eljegyzési gyűrűhöz hasonlítják.

Felkentek.²⁶ Ha valaki részesül a megváltásban, megkapja a Szent Szellemet kenetként. Ez két dolgot tartalmaz: Először is a Szellem a tanítónk, Aki lehetővé teszi a hívő számára, hogy különbséget tegyen igazság és hamisság között. Másrészt különleges szolgálatokra teszi képessé őt. A prófétákat, papokat és királyokat az Ószövetségben is felkenték.

Imádságban odajárulhatnak Istenhez.²⁷ Milyen lélegzetállító csoda – Isten országában a legkisebb is azonnal és bármikor odajárulhat a világegyetem Urához! Hitben felemelkedik a Földről a menny tróntermébe, a szentek szentjébe, és kihallgatást kérhet a királyok Királyától és az urak Urától. Ez a kiváltság azonban nem volt olcsó! Jézus véérébe került.²⁸

Segítségként, hogy a hívők imádságát előbbé tegye, Bernhard von Clairvaux már évszázadokkal ezelőtt így írt:

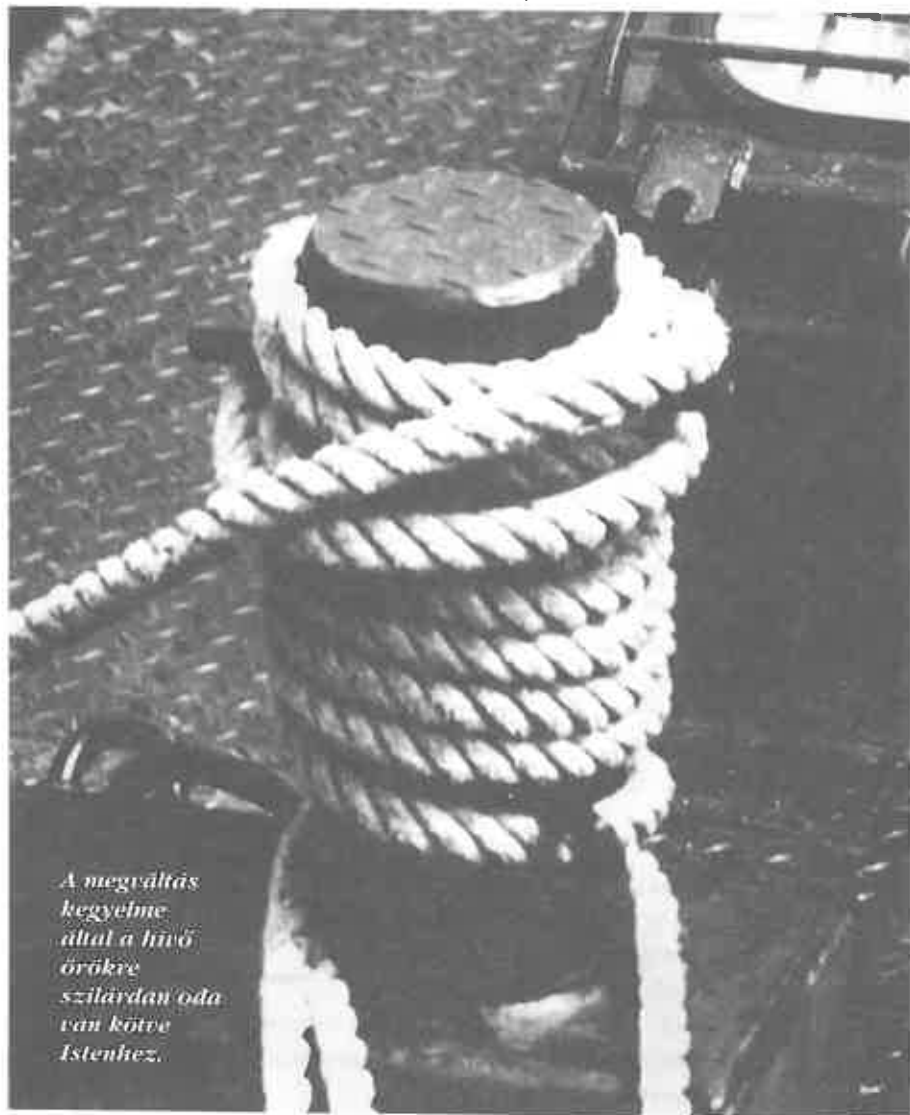
Imádkozz úgy, mintha felemelkednél, és az Ő színe előtt állnál, ott, a Magasságos trónja előtt, ahol ezrek és ezrek szolgálnak Neki.

Új polgárjoguk van.²⁹ A megtérés az állampolgárság megváltozását is magával hozza – a földi mennyeivé változik. Azok az emberek, akik korábban ezen a Földön otthon voltak, immár külhoniak, zarándokok és idegenek lesznek. Új uralkodót fogadnak el, és felsőbbrendű jognak engedelmeskednek. Ezzel egyidejűleg azonban tiszteletben tartják a feljebbvalókat és engedelmeskednek az állami törvényeknek, amíg ezáltal nem kerülnek összeütközésbe a menny fontosabb parancsaival. Régi otthonuk sorsa az elmúlás, új hazájuk örök.

Isten gyermekei.³⁰ A megváltás által új felmenőkhöz jutunk. A megváltottak születési anyakönyvi kivonata Istent jelöli meg mint apát. Képzeld csak el! Nem egy elnök vagy egy király gyermeke vagy, hanem az egész világ Teremtőjének és fenntartójának gyermeke. Ennél nagyobb megtiszteltetés nem érhet bennünket.

A megváltottak születési anyakönyvi kivonata Istent jelöli meg mint apát. Ennél nagyobb megtiszteltetés nem érhet bennünket.

Isten fiai.³¹ Ez férfiakra és nőkre egyaránt igaz. A hívők felnőtt fiaként tagozódnak be Isten családjába, a felnőttek minden jogával és kötelességével. Nem szorítják őket törvényekkel hátrók közé, mint a kiskorúakat, hanem szabad fiak és leányok.

*A megváltás
kegyelme
által a hívó
örökre
szilárdan oda
van kötve
Istenhez.*

Örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak.³² Azt, hogy mit jelentenek ezek a címek, megértjük. De hogy ezekkel együtt mimindent kapunk ajándékba, az meghaladja a képzelőerőnket. Ki tudná felmérni Istennek, az Atyának, és az Ő Fiának gazdagságát? A legmagasabb, általunk ismert számok sem elégségesek. Mégis, ez az egész gazdagság mindenkié, aki szereti az Urat.

Szentek és királyi papok.³³ Az Ószövetség papsága egyetlen törzsre és egyetlen családra korlátozódott. Az Újszövetségben azonban pap minden hívő. Feladatuk kettős: Először is Istennek kell áldozniuk szeretetüket, életüket, szájuk dicséretét, tulajdonukat és szolgálatukat. Másodszor arra hívtak el, hogy hirdessék Annak csodálatos dolgait, Aki kihívta őket a sötétségből az Ő csodálatos világosságára.

Többek, mint győztesek.³⁴ Hogyan lehet valaki még több, mint győztes? Vagy nyerünk, vagy veszítünk. Hogyan lehet valaki képes többre, mint a győzelemre? Itt arra kell gondolni, hogy a hívők a legádázabb harci viaskodásban is már győztesek. Hogy mi lesz az eredmény, az már biztos. A Győztes oldalán állnak. Olykor talán szemükbe csapnak a hullámok; de az áradat ereje lesz az erősebb.

Arra hívtak el, hogy átalakuljanak az Ő ké-
pére.³⁵ A hívők az Ő szeplőtlen menyasszonya-
ként Nála lesznek örökkön örökké. J. N. Darby
ezt így nevezte: „Ez olyan elképzelés, amely
minden elképzelést felülmúl”, vagyis az, hogy
erkölcsileg és szellemileg Urunkkal megegyező
képre fogunk változni. Csodálkozva kérdezte:

*Istené lenni? Dicsőség, alázat!
Ez a kegyelem a keresztből árad!
Csak isteni lehet ilyen gondolat:
Az örök Szeretet szívéből fakad!*

Összefoglaljuk: **Megáldattak minden szellemi
áldással a Krisztusban.**³⁶ Isten egyik barátja
mondta egyszer: „Itt meg kell állnunk, és imád-
koznunk kell. Nekem mindenesetre ezt kell ten-
nem; mert a lelkem szemei úgy fájnak, mintha a
Napba néztem volna.”³⁷ És Jane Austen szavai-
val én ezt fűzöm hozzá: „A hívőknek meg kell ta-
nulniuk együtt élni azzal, hogy boldogabbak, mint
amit megérdemelnek.”³⁸

Maximális kegyelem

És valóban: a hívőnek jobban van dolga,
mintha sohasem lett volna bűn. Máskép-
pen fogalmazva: Krisztussal jobb dolgunk
van, mint Ádámmal a bűneset előtt valaha is lett
volna.

Eredeti büntelenségében Isten sohasem fogadta volna el Ádámot, mint „szeretett Fiút” vagy mint „tökéleteset a Krisztusban”. Sohasem lehetett volna Isten Fia. Ő sohasem reménykedhetett volna a mennyei hazában vagy abban, hogy Krisztus képére változik. Sohasem örülhetett volna a fent felsorolt minden áldásnak.

Amíg Ádám nem vétkezett, biztonságban élhetett a Földön. De sohasem kaphatta volna meg Krisztus életét. Nem lakozott volna benne a Szent Szellem, és sohasem örülhetett volna mindannak, ami azoknak a bűnösöknek a birtokában van, akiket megmentett a kegyelem.

Ádám abban a fenyegető veszélyben élt, hogy bűnbe esik, és átkozott lesz. Ez a halálos fenyegetettség Demoklész kardjaként függött Ádám és Éva feje felett. Ádám vétkezett, és bűne a bánat, a nyomorúság és a halál egész lavináját indította el. De Isten elküldte az Ő Fiát, hogy utat készítson a megváltáshoz, és hogy megajándékozza a hívőket minden emberi képzeletet felülmúló gazdagsággal. Így a kegyelemben részesült bűnösnek jobb dolga van, mintha sohasem vétkezett volna. „De ahol megnövekedett a bűn, ott még jobban kiáradt a kegyelem”.³⁹

Isten terve velünk eleitől kezdve mindvégig a kegyelem. Elakad a lélegzetünk, alázattal megtelve, csodálkozva állunk, és csodáljuk a kimeríthetetlen, túláradó kegyelmet, amely nagyobb minden bűnünkénél!

7. fejezet

Az evangélium, ami nem az

Van még egy másfajta evangélium is, egy *hamis*. Ez egyáltalán nem örömhír, a világon mégis a legtöbb ember elhiszi. Így hangzik: A jó emberek a mennybe kerülnek; és: A mennyet ki lehet érdemelni jócselekedetekkel és tisztességes jellemmel. A világ legtöbb vallása ezt tanítja ilyen vagy olyan formában és ez meggyőző. De Isten Igéje azt mondja: Ez az élet az örök halállal végződik, és az Istentől való örök elválasztottsággal.¹

Ez nem új dolog. Valóban visszanyúlik az Édenkertig. Ádám és Éva meztelenségüket fügefalevelekkel próbálták eltakarni. Saját cselekedeteik által akartak eljutni odáig, hogy találkozhatnak Istennel. Istennek azonban meg kellett mutatnia nekik, hogy ez lehetetlen. Ezért állatbőrökbe öltöztette fel őket. Ehhez állatoknak kellett meghalni. A vérüket ki kellett ontani. Ádám és Éva mindössze annyit tehetett, hogy hittel elfogadta Isten intézkedését. Isten megmutatta nekik, hogy a bűn elválaszt Istentől, és hogy az emberek nem képesek áthidalni ezt a szakadékot. Bűnösök csak olyan helyettes áldozat révén közeledhetnek Őhöz, amelynek a vérét kiontják.

Káin tanulhatott volna szülei hibájából. Ehelyett vér nélküli áldozatot vitt Istennek, amiért

fáradtsággal megdolgozott. Ezzel tudatosan elfordult Istennek a megváltásra kigondolt útjától, szándékosan figyelmen kívül hagyta az Ő Igéjét. Ez örök kárhozathoz vezet. A hamis evangélium józan dolognak tűnik, de a halálba vezet.

Mégis, mindmáig ez a legkedveltebb vallás. Amikor a tanácsadója meghalt, az egyik amerikai elnök ezt mondta: „Szívből remélem, hogy . lelke meg fogja találni azt a kegyelmet és megváltást, amelyet jószágos élete és jó cselekedetei kiérdemeltek!”

Egy ismert lelkész, aki híres volt arról, hogy előszeretettel emlegette a „pozitív gondolkodást”, ezt mondta: „A tőlünk telhető legjobbat gondoljuk és tesszük, és ezért hisszük azt is, hogy mindannyian a mennybe jutunk.”

Egy hívő prédikátor legalább negyven percig beszélt arról, hogy a megtérés hit által és nem a saját cselekedeteink által megy végbe. Amikor kiment, az ajtónál megkérdezte az egyik templomlátogatót: „Üdvözül-e Ön?” A válasz így hangzott: „Megteszek minden tőlem telhetőt.”

Egy keresztyén megkérdezte egyik ismerősét: „Megváltott vagy-e?” Az így válaszolt: „Hogyan lehetne ezt egész biztosan tudni?” Egészen pontosan megértette: Ha az üdvös-

Gondolkodásunkban olyan mélyen gyökerezik az, hogy jó cselekedetek által üdvözülünk, hogy Isten Szellemének természet feletti beavatkozására van szükség ahhoz, hogy megszabadítson bennünket ettől.

ségünk a jellemünktől és a jó cselekedeteinktől függ, akkor sohasem lehetünk benne biztosak. Nehéz és bizonytalan dolog, hogy sikerül-e.

Gondolkodásunkban olyan mélyen gyökerezik az, hogy a jócselekedetek által üdvözülünk, hogy Isten Szellemének természetfeletti beavatkozására van szükség ahhoz, hogy megszabadítson bennünket tőle. Az emberek szívesen elhiszik, hogy meg tudják váltani saját magukat, vagy legalábbis hozzájárulhatnak ehhez. Bántja a büszkeségünket, ha azt kell hinnünk, hogy csak befogadói vagyunk az isteni kegyelemnek. Nem érdemelhetjük ki a mennyet saját magunk. Ez a gondolat elviselhetetlen a számunkra.

Ezért csökönyösen ragaszkodunk a cselekedetekből való megigazuláshoz. Még akik valóban kegyelemből részesültek a megváltásban, azok közül is sokan vannak azon a véleményen, hogy valamit tenniük kell azért, hogy megváltottak maradjanak. A keresztyénséget ma megrontja ez a gondolat.

Azok a fogalmak, melyek összefüggnek ezzel a hamis evangéliummal, a következők: a parancsolatok megtartása, jócselekedetek, és kiérdemelni. Más szavakkal: Isten tartozik a bűnösnek az üdvösséggel, ha az megtartja a parancsolatokat, és jócselekedeteket tud felmutatni.

Úgy képzelik el Istent, mint egy mérleget tartó bírót. Az egyik serpenyőbe az illető jócselekedeteit helyezi, a másikba a rosszakat. A lefelé mozduló serpenyő dönt az illető sorsáról – menny

*Mérlegeli-e Isten jó
és rossz tetteinket?*

vagy pokol. Így persze egészen halálunkig sohasem tudhatjuk, merre billen ki a mérleg nyelve.

Ez nem kegyelem. A kegyelem és a cselekedetek tökéletes ellentétei egymásnak. Abban a pillanatban, amikor össze akarod kötni a kettőt, többé nincs szó kegyelemről.² A „hit plusz cselekedetek” alapelv esetében sincs szó kegyelemről.

A kegyelem kinyilvánítja: Kegyelem által van üdvösségünk, plusz semmisen.

A fiatal tanácsbeli férfi, aki gazdag és szomorú volt

Egyszer egy gazdag, fiatal tanácsbeli, aki a cselekedetekből való megigazulásban hitt, jött Jézushoz és ezt kérdezte: „Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”³ Ki akarta érdemelni az üdvösséget.

Amikor Jézus felsorolt neki hatot a Tízparancsolatból, hogy ezzel rávilágítson annak képtelenségére, hogy valaki saját erőfeszítései árán rászolgálhat a mennyre, az ifjú büszkén azzal kérkedett, hogy minden parancsolatot megtartott. Ez azonban nem volt igaz. Nem szerette a felebarátját, mint önmagát. Különben megosztotta volna gazdagságát a szegényekkel. Kiemelkedő bűne a kapzsiság volt. Azzal, hogy áthágott egyet a Tízparancsolatból, mindet megszegte, mert az tíz tagból álló egyetlen láncot képez. Kegyelemből és nem cselekedetekből történő megváltásra volt szüksége Jézustól. De ő szomorúan elment.

Érvénytelen jegyek a mennybe

A gondolkozásunkban legmélyebben gyökeret vert tévtanítás az a gondolat, hogy a jó emberek jócselekedetek által a mennybe jutnak. Az alábbiakban felsorolunk példaként néhány ilyen cselekedetet, melyeket az emberek mennybe szóló jegynek tartanak:

A VALLÁSI ELŐÍRÁSOK MEGTARTÁSA

Keresztség. A keresztség tulajdonképpen csak olyanoknak szól, akik már részesültek a megváltásban. Ez a nyilvános megvallása annak, hogy Krisztushoz tartozunk, és azt mondja ki, hogy halálában, eltemetésében és feltámadásában Ővele egyek lettünk.

Konfirmáció, áldozás és bérmálás. Ezek olyan egyházi tradíciók, amelyek sehol sem lelhetők fel a Bibliában, és már csak ezért sem lehetnek a megváltás eszközei.

Gyónás. A bűnökre nem nyerhető bocsánat gyónás vagy bűnvallás által. Amit Isten elvár, az annak a megvallása, hogy Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm.

Úrvacsora. Ahogyan a keresztség, ez is csak elkötelezett keresztyének számára készítettet el. Olyan étkezés ez, amely az Úr halálára emlékeztet bennünket.

Vezeklés. Hogy bűneiktől megszabaduljanak, egyesek megpróbálják levezekelni azokat. Az Újszövetségben ilyen nem fordul elő. Isten azt akarja, hogy megbánjuk bűneinket, azaz elismerjük bűnösségünket, és Nála keressünk bocsánatot.

Egyházi tagság. Az egyetlen tagság, ami számít Istennél az, hogy az igazi Egyházhoz, Krisztus Testéhez tartozunk-e. Mindazok, akik valóban hisznek az Úr Jézusban, ide tartoznak, függetlenül attól, hogy tartoznak-e valamilyen egyházhoz vagy sem. Ez a tagság nem eszköz az üdvösség eléréséhez, hanem a Krisztusba vetett hit eredménye.

Az istentisztelek rendszeres látogatása. Bármilyen értékes is ez önmagában, még sincs megváltó ereje.

Tizedet adni. A hitetlen ember számára semmi értelme sincs annak, hogy jövedelme bizonyos részét az egyháznak adományozza, ha azal Istennél akar kiérdemelni valamit. Egészen világos – Isten nem a pénzünket akarja. Isten azt akarja, hogy megtérjünk és higgyünk.

Böjt. Az evésről való lemondás lehet egészséges, vagy segítheti a keresztyéneket abban, hogy szellemi témákra összpontosítsanak. De a

.....

böjt abban nem segít bennünket, hogy Isten tet-
szésére legyünk.

Imák. Az az imádság, amit Isten egy még meg
nem váltott embertől hallani akar, a következő:
„Istenem, légy kegyelmes hozzám, bűnöshöz, és
szabadíts meg engem Jézus érdeméért”.

Utolsó kenet. Ebben a szentségben a pap egy
olyan ember gyógyulását és üdvösségét kéri, aki
halálos veszélyben van. Sajnos, erről semmit sem
találhatunk Isten Igéjében, és ezért sem az egész-
séget, sem az örök életet nem garantálhatja.

A PARANCSOLATOK BETARTÁSA

A Tízparancsolat. Ahogyan még látni fogjuk,
ezek a parancsolatok nem eltakarják, hanem fel-
tárják a bűnöket.

Az aranyszabály. Valóban ajánlatos lenne, má-
sokkal mindig úgy bánni, ahogyan szeretnénk,
hogy velünk is bánjanak. Az azonban messze
meghaladja képességeinket, hogy mindig így te-
gyünk.

A parancsolatok bármilyen más listája. Az
Újszövetség a lehető legnagyobb nyomatékkal
tanítja, hogy az üdvösségünkhöz mi magunk
semmivel sem járulhatunk hozzá.

JÓ JELLEM

„Tisztességes életet élek.” Akármilyen tisztességesen is viselkedünk, sohasem fogjuk teljesíteni Isten kívánságát, hogy úgy éljünk, mint az Úr Jézus. Egyetlen véték bűnössé tesz bennünket, és a bűn zsoldja a halál.

„Nem vagyok olyan rossz, mint a többiek.” Biztos, hogy mindenki ismer valakit, aki rosszabb, mint ő. Sajnos, ezzel semmire sem megyünk. Ha ezáltal üdvözülhetnénk, akkor a legrosszabb bűnös kivételével mindenki a mennybe jutna.

JÓCSELEKEDETEK

Segítőkészség és kegyes adományok. Együttérzésünk arra indít, hogy osztozzunk a szükséglet és ínséget szenvedőkkel. Felhozni valamit ez ellen olyan balga dolog lenne, mintha az anyai szeretet ellen szólnánk. De ezzel nem kaphatunk bocsánatot bűneinkre.

„Megteszek minden tőlem telhetőt.” Mindenkinek ezt kellene tennie. De a jócselekedetek nem váltanak meg bennünket. Csak Jézus!

CSALÁD

Vallásos szülői ház. A megváltás nem származás kérdése. Nem a szülők által jutunk hozzá,

hanem úgy, hogy személyesen választ adunk az evangéliumra.

Lelkész, pásztor vagy pap van a családban. Senki sem részesülhet a megváltásban egy ember közbenjárásával, még ha az illető családtag kegyes ember is. Azáltal sem, hogy jó apák vagy anyák voltunk, és gyermekeinket rendes emberekké neveltük. Ez ugyan nagyon dicséretes; de nem elegendő. Semmi abból, ami jót tettünk, nem menthet meg minket. Ha ez lehetséges volna, akkor nem kellett volna Krisztusnak meghal-

*Megmérítettünk és til
könyvünk találtunk...?*

nia. Annak, hogy Ő meghalt, eltemették, és feltámadt, abban rejlik az oka, hogy nincs más út, ami az üdvösséghez vezet, mint a Beléje vetett hit.

Ha végignézzük ezt a listát, egyetlen olyan pontot sem fogunk találni, amelyet az egész világon minden ember teljesíthetne. Valóban nem tudunk elképzelni egyetlen úgynevezett jócselekedetet sem, melyet kivétel nélkül mindenki képes lenne megtenni. Ha olyan emberekre gondolunk, akiknek nincs karjuk vagy lábuk, vagy vakok és nincstelének, vagy a halálos ágyukon fekszenek, akkor világossá válik számunkra, hogy a cselekedetektől való megigazulás nyomorúságos evangélium. Egyáltalán nem tartalmaz örömhírt.

Az emberek évszázadokon át, minden elképzelhető módon próbálkoztak, hogy rászolgáljanak a mennyre: meditációval, önmegtagadással, aszkézissel és önkínzással (például úgy, hogy magas lépcsőket térden másztak meg), zárándoklatokkal, szerzetesi étellel vagy pénzadományokkal. Mindez hiábavaló volt. Semmi más, csak Jézus vére moshatja le a bűn szennyét.

A „Jézus és ...” – tévedés

Sokan vannak, akik elismerik, hogy a Krisztusba vetett hit szükséges, de azután hozzáfűznek még egyéb feltételeket is. Az egy-

ház korai időszakában ez a körülmetélkedés volt. Ma sok ember úgy véli, hogy a keresztség, a nyelveken szólás, a szombat megtartásának parancsa, a törvény betartása és hasonlók szintén szükségesek az üdvösséghez. Ez tévedés. Az Úr Jézus az egyetlen Szabadító. Jézus elegendő. Ő semmivel és senkivel nem fogja megosztani üdvözítői dicsőségét. A megváltás kegyelemből történik hit által, plusz – semmi más! A kegyelem az Ő része az üdvösségben, a hit pedig a miénk.

A hamis evangélium lelepleződik

A hamis evangélium halálos mérget tartalmaz. Isten Igéje újra és újra hangsúlyozza, hogy a parancsolatok megtartása által vagy jócselekedetektől senki sem üdvözül.⁴ Ezek a dolgok nem törölhetik el a bűnt. Másrészt sok olyan vers van a Bibliában, amely kimondja, hogy csak a Krisztusba vetett hit által, és teljes egészében a cselekedetek nélkül üdvözülünk.⁵

Ha valaki megpróbál cselekedetek által bocsánatot nyerni, sohasem tudhatja, hogy van-e üdvössége. Sohasem tudja, hogy elegendő jócselekedetet hajtott-e végre, és hogy azok a megfelelőek voltak-e. Ha azonban a kegyelem váltott meg bennünket hit által, akkor Isten Igéje alap-

Ma sok ember úgy gondolja, hogy a keresztség vagy a törvény betartása is szükséges az üdvösséghez. Ez teljesen hamis! Jézus egyedül elegendő!

.....

ján tudjuk, hogy üdvösségünk van. Tudunk róla, amikor ajándékot kapunk. Ez az, amire a Biblia gondol, amikor ezt mondja: „Azért adatott tehát az ígélet hit alapján, hogy kegyelemből legyen, és így bizonyos legyen az ígélet”⁶

Egy olyan ember, aki a törvény alatt áll, sohasem lehet örökre biztonságban, mert nem tudja, hogy mit fog még tenni a jövőben. A cselekedetek-evangélium rettenetes tévedése abban áll, hogy minden tőlünk magunktól függ. A kegyelem evangéliuma azt garantálja Krisztus juhainak, hogy ők „nem vesznek el örökkön-örökké”, sohasem.

*Ó, ne félj, ne rettegj, én veled vagyok,
 Ím e szó utamra csillagként ragyog.
 Felhők közt mint napfény, úgy tör át szavad:
 Nem hagy el Megváltód, sohasem leszel magad.
 Nem, soha magam, nem soha magam.
 Az Úr így ígérte ezt meg, soha nem leszek magam.*

Azok az emberek, akik megpróbálnak üdvösségükért megdolgozni, vagy arra rászolgálni, olyan rabszolgák, akik vég nélkül fáradoznak, mégsem érnek soha célt. Jézus azt ígéri a hívőknek, hogy ha Ő szabaddá teszi őket, akkor ők valóban szabadok.

A hamis evangélium legfontosabb szava a TENNI. A kegyelem kulcsszava így hangzik: MEGTETTE. Krisztus elvégezte a megváltás

munkáját, és így nekünk már nem kell még egyszer véghez vinnünk azt.

Az emberek természetből fogva nem szeretik a kegyelmet. Sem saját maguk számára nem akarják, sem azt nem bírják elviselni, ha Isten mások irányában gyakorolja. Ilyen tekintetben olyanok, mint az etetővályuban szaladgáló kutya. Ő maga nem eszik szénát, de minden más állatot elhajt onnan. Jézus idejében a vallási vezetők bezárták Isten országát az emberek előtt. Ők maguk nem mentek be, és megpróbálták másokat is visszatartani. Akkoriban a törvénytudók és a teológusok is így tettek. Távoltartották Isten Igéjét az emberektől, ők maguk nem mentek be, és megakadályozták mindenkit, aki megpróbált bejutni Isten országába.

A törvény gyűlöli és üldözi a kegyelmet. Az Ószövetség korában Izmáel kigúnyolta Izsákot. Pál ebben példát látott arra, hogy illusztrálja ezt a tényt.⁷ Még nyilvánvalóbb lesz ez Krisztus keresztfeszítésekor. Éppen a vallásosak voltak azok, akik Annak halálát követelték, aki kegyelmet és igazságot hozott.

8. fejezet
*Könnyen megállapítható, hogy
 kik azok, akiknek valóban
 üdvösségük van*

Ha tudni akarjuk, hogy mire alapozza valaki az életét – a törvényre vagy a kegyelemre –, csak egy egyszerű kérdést kell feltennünk: „Van-e Önnek üdvössége?” vagy: „A mennybe jut-e Ön?”

Az igazán hívő valahogy így válaszol: „Igen, a mennybe jutok. De ez Isten kegyelméből történik, és nem valami olyan dolog miatt, amit én tettem.”

A Bibliában van néhány figyelemre méltó példa olyan emberekről, akik tudták értékelni a kegyelmet.

*„Tudod-e,
 hogy a
 mennybe
 jutsz?”*

Ruth egy megvetett, kipusztulásra váró kisebbséghez tartozott. Amikor egy Boáz nevű férfi váratlanul segített neki, és szokatlanul barátságos volt hozzá, így szólt: „Hogyan nyerhettem el jóindulatodat (kegyelmedet), hogy pártfogásodba vettél, holott én idegen vagyok?”¹ Ő tudta, mi a kegyelem.

Miután az Úr szövetséget kötött Dáviddal, és nem követelt ellenszolgálatást Dávidtól, Dávid így szólt: „Uram Uram, mi az én házam népe,

.....

hogy eljuttattál engem idáig?”² Dávid tudta, hogy ő nem szolgált rá erre.

Mefibóset annak a Saulnak az unokája volt, aki éveken át könyörtelenül üldözte Dávidot, és megpróbálta megölni őt. Amikor Dávid örökbe fogadta Jonatánnak ezt a nyomorék fiát, Mefibóset ezt mondta: „Micsoda a te szolgád, hogy hozzám fordultál, aki olyan vagyok, mint egy döglött kutya?”³ Számára világos volt, hogy a király meg is ölhetné volna őt, ahelyett, hogy befogadja.

Pál sohasem tudta felfogni, hogy ő, aki korábban a hívők üldözője volt, apostollá hivatott el: „Nekem, a szentek közül a legkisebbnek adatott az a kegyelem, hogy a pogányok között Krisztus kikutathatatlan gazdagságát hirdessem, és mindeneknek megvilágítsam.”⁴ Szívesen elismerte, hogy nem méltó erre az elhivatásra.

Énekek, amelyek a kegyelmet dicsőítik

Sok keresztyén ének tudósít hálásan a kegyelemről, amelyet Isten a hívőknek ajándékozott. A legismertebbek bizonyára John Newton halhatatlan szavai:

*Oly meglepő az az irgalom,
mely engem megmentett.
Egy bűnös szív im értet nyert,
s egy vakból látó lett.*

(Számomra érthetetlen az, hogy olyan sok ember szereti és énekli ezt a dalt, ugyanakkor még

mindig úgy hiszik, hogy akkor üdvözülnek, ha megfelelő módon élnek.)

Ugyanezt a hangot üti meg Isaak Watts:

*Ím szent kezén, lábán, fején szeretet vérpatakja folyt,
kín árnya s ily kegyelmi fény vegyültek-é már
valahol?*

*Hát én elébed mit vigyek? Egész világ vajon mit ér?
Fogadd el e bűnös szívet, s egész élttem kegyelmedér'!*

És W.F. Crafts csodálattal telve mondja:

*Én csodálva, imádván nézek a kegyelme tengerébe,
és hallgatom édes örömmel, mit Róla szól, s mond
az Ige.*

*Szent vére bűnt befedez, tisztára mossa ruhám;
a bizalmam ebbe vetem, reményem a Krisztus
csupán.*

Most egy olyan beszélgetés következik, amely Charles Simeon és Charles Wesley között zajlott le, amikor először találkoztak:⁵

Simeon: Tudomásom szerint Ön Arminius híve. Engem olykor kálvinistának neveznek, és ezért arra a következtetésre jutottam, hogy rögtön késsel fogunk egymásra támadni. De még mielőtt rábólintanék arra, hogy párbajozzunk, szeretnék feltenni néhány kérdést: Elveszett teremtménynek tartja-e Ön magát, olyan rossznak, hogy sohasem gondolt volna arra, hogy Istenhez térjen, ha Isten nem helyezte volna ezt a szívére?

Wesley: Igen, így tekintek magamra.

Simeon: Teljesen feladta-e azt a próbálkozást, hogy jócselekedetek által legyen tetszésére Istennek, mert erre nem képes? Csak Krisztus vére és az Ő igazságossága által várja, hogy üdvözüljön?

Wesley: Igen, csak Krisztus által.

Simeon: Tételezzük fel, hogy először Krisztus váltotta meg Önt. Nem kell-e Önnek akkor ezt a megváltást saját igyekezetével végig valahogyan újra meg újra elnyernie?

Wesley: Nem, Krisztusnak kell megváltania engem, elejétől a végéig.

Simeon: Tételezzük fel, hogy kezdetben Isten kegyelme váltotta meg Önt. Nem kell-e Önnek akkor valahogy saját erőből megőriznie ezt a megváltást?

Wesley: Nem.

Simeon: Akkor ugye állandóan Isten tartja Önt, ahogyan egy kisgyermeket anyja karjai?

Wesley: Igen, pontosan.

Simeon: Egyedüli reménységét Isten kegyelmébe és könyörületességébe veti, hogy megőrizze Önt, amíg fel nem jut a mennybe?

Wesley: Igen, nincs más reménységem, mint Ő.

Simeon elégedett volt. Nem talált okot a vitára, és – képletesen szólva – visszatette kését a tokjába.

Ez a két férfi szilárdan állt a kegyelem alapján.

9. fejezet

Szavaid elárulnak Téged

A ki a cselekedetekben bízik, az olyan kijelentésekkel árulja el magát, mint amilyenek a következők:

„Megteszek minden tőlem telhetőt.”

A probléma itt csupán az, hogy a tőlünk telhető legjobb nem elég jó. Minden „tőled telhető legjobb” csak mocskos rongy Isten szemében.

„Nem vagyok olyan rossz, mint sokan mások.”

Az lehet. De rosszabb vagy, mint ahogy azt Isten elvárja. Ő tökéletességet követel. Ezért van szükséged Megváltóra.

„Megpróbálok keresztyénként élni. Barátságos vagyok embertársaimhoz, és tisztességes életet élek.”

Nem lehetsz keresztyén azáltal, hogy valamit megpróbálsz, csak úgy, ha hiszel Őbenne.

„Nem elég, ha komolyan próbálok?”

Lehet, hogy valaki egészen komolyan gondolja, és komolyan, mégis helytelenül csinálja. Olvasta el a történetet arról az apáról, aki az éjszaka közepén lejött az emeletről, mert úgy gondolta, hogy egy tolvajt hallott? Amikor a társalgó-

ban megmozdult valami, lőtt. A lövéssel kicsi lányát ölte meg. Komolyan gondolta, de kegyetlenül tévedett.

„Mindig is nagyon vallásos voltam.”

Egy ember számára gyakran az a legnagyobb akadály, hogy vallásos. Ez megtéveszti őt, és úgy gondolja, hogy nincs szüksége Krisztusra. Warren Wiersby mondta: „Mint a legtöbb 'vallásos' ember, Pál elég jól élt ahhoz, hogy ne ütközzön nehézségekbe, de nem elég jól ahhoz, hogy a mennybe jusson. Nem a gonosz dolgok voltak azok, amelyek távol tartották őt Jézustól – hanem a jó dolgok! El kellett veszítenie 'vallását' ahhoz, hogy része lehessen a megváltásban.”¹

„Remélem, hogy a mennybe kerülök.”

Nem elég, ha reméljük, ezt tudnunk kell. Biztosnak kell lenned benne. Lehetséges volna, hogy a remény csalóka?

„A nagyapám lelkész volt.”

Ez az érv teljesen figyelmen kívül hagyja, hogy a megváltás egészen személyes dolog. Az, hogy mi volt a nagyapád, nem segít rajtad. A kegyelem nincs a vérünkben. A megváltást nem lehet örökölni.

.....

„Hogy elnyerem-e az üdvösséget, azt nem lehet tudni, amíg Isten az egész életünket meg nem ítélte.”

Akkor már túl késő lesz, ha Te a jócselekedeteidre hagyatkozol. Már most tudhatod, hogy megkaptad-e Istentől ezt az ajándékot. Ez az örök élet Jézus Krisztus által, a mi Urunk által.

„Gondolom, hogy sikerülni fog.”

Egyáltalán nem fog sikerülni, amíg saját magadban bízol, és nem a Szabadítóban.

„Vakmerőség és felfuvalkodottság lenne azt állítani, hogy üdvözülünk.”

Ez így lenne, ha a megváltás a cselekedetektől függene. De mivel ingyenes ajándék, amely csak a hitre épül, ezért nem felfuvalkodottság. Isten mondja, hogy mindenki, aki megtér és hisz, üdvözül. Vakmerőség volna elhinni ezt? Nem, ellenkezőleg. Az lenne vakmerőség, ha kételkednénk az Ő Igéjében. Az valóban felfuvalkodottság volna.

„Először rendbe kell hoznom az életemet. Ugye?”

Nem, nem kell. Isten hív Téged, hogy jöjj Őhöz, úgy, ahogy vagy, minden bűnőddel. Ha arra vársz, hogy megjavulj, sohasem fogsz eljönni. Isten nem jó embereket keres, és nem is olyanokat, akik megpróbálták magukat tisztára mos-

ni. Ő istentelen bűnösöket keres, akiket meg tud szabadítani, igazítani és dicsőíteni.

„Attól tartok, hogy nem tudok kitartani a végsőkig.”

Nem lenne benned ez a félelem, ha belátnád, hogy a megváltás csak kegyelem által történik. Ugyanolyan kevésbé vagy képes kitartani, mint amennyire nem vagy képes az elején önmagadat megváltani. De ugyanaz a csodálatos Szabadító, aki a megváltást ingyen és minden ellenszolgáltatás nélkül adja Neked, „megőrizhet a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel”.²

Vedd észre, hogy mindezek a kijelentések csak saját személyed körül forognak. Egyetlen szó sem hangzik el a Megváltóról. Mindenki úgy véli, hogy minden attól függ, kicsoda az ember maga, vagy mit tud megtenni ő maga.

10. fejezet

Mi a kifogásod tehát a jócselekedetek ellen?

Az elmondottak alapján talán az a benyomása támadt valakinek, hogy semmire sem tartjuk a jócselekedeteket. Ez félreértés. Amikor azt mondjuk, hogy nem a cselekedetek által üdvözülünk, akkor arra gondolunk, hogy a mennyet nem lehet jócselekedetekkel kiérdemelni. Nincsenek olyan jócselekedetek, amik

A megtérés visszafordulás, amikor az arcunkat fordítjuk Isten felé.

arra köteleznék Istent, hogy üdvözítsen bennünket. Olyan cselekedetekről van szó, melyeket valaki azért hajtott végre, hogy megszerezze a mennybe jutás jogát.

Bizonyos értelemben a megtérés és a hit is saját cselekedetek; de ezekkel nem akarunk rászolgálni semmire. A megtérés visszafordulás, amikor az arcunkat Isten felé, a hátunkat pedig a bűn felé fordítjuk. A hit bizalom Isten Igéjében, mivel az Ige nem tud hazudni. Sem megtérésünkre, sem hitünkre nem lehetünk büszkék. Ezek csupán józan lépések, amelyeket mindenkinek meg kellene tenni.

Az egyetlen jó cselekedet, amelyet egy bűnös megtehet az, ha hisz Krisztusban. Amikor a zsidók megkérdezték Jézust: „Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?”, Jézus így

válaszolt: „Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit Ő elküldött.”¹ Mielőtt ez megtörténne, Isten szemében minden cselekedet gonosz vagy halott cselekedet. Isten szemében a legjobb is csak olyan, mint a szennyes ruha.² De minden egészen más lesz, amikor egy ember újjá születik. Onnan kezdve minden, amit Isten Igéje iránti engedelmességből tesz, jócselekedet. Amit csak az Úr kedvéért tesz, az tetszik Istennek. Még a legszokatlanabb és legjelentéktelenebb feladatok is jócselekedetekké lesznek, ha valaki azért hajtotta végre azokat, hogy Neki tessen. Azt gondoljuk, hogy csak az önzetlen segítség és a keresztyén felebaráti szeretet különböző formái a jócselekedetek. De a naponként hivatásbeli és otthoni kötelességeink is fontosak Istennek, és jutalmat nyernek Krisztus ítélőszéke előtt.

A jócselekedetek a megváltás gyümölcsei, nem a gyökerei; eredmények, nem pedig okok. A Biblia teli van tanítással arról, hogy a hívők vigyének véghez jócselekedeteket.³ Nem azért, hogy üdvözüljenek, hanem azért, mert üdvösségük van. Nem a jócselekedetek által üdvözülünk, hanem üdvösségünk van, hogy jócselekedeteket vigyünk véghez. Ezek megváltásunk eredményei és bizonyítékai.

Ne válasszuk szét azt, amit Isten egybeszerkesztett. Ő a hitet a megváltással, a cselekedeteket pedig a jutalommal kötötte össze. Csak emlékeznünk kell erre a két párra.

11. fejezet

Válaszolj ezekre a kérdésekre:

„De ha valaki vétkezik, akkor ugye elveszíti az üdvösséget?”

Ez a kérdés újra meg újra előkerül. „Ha egy hívő vétkezik, akkor ugye elvesz?” Természetesen nem. Gondold csak át a következőket:

Jézus azt mondta, hogy az Ő juhai közül soha nem vész el egyetlen egy sem.¹ – Ez tulajdonképpen már választ is adott a kérdésre.

A megváltás kegyelmi ajándék. Ha Isten ad valamit, azt Ő sohasem veszi vissza.²

Ugyanaz a kegyelem, amely megvált, meg is őriz.³

Isten ajándéka az örök élet.⁴ „Örök” pedig azt jelenti: vég nélküli.

Elveszhet-e egy hívő?

A megváltott emberek az újjászületés révén Isten gyermekei.⁵ Ha egyszer egy születés lezajlott, azt soha többé nem lehet meg nem történtté tenni. A tény megmarad, és a rokoni kapcsolat feloldhatatlan.

Amilyen bizonyos az, hogy valakinek üdvössége van, olyan bizonyos, hogy egy napon meg fog dicsőíttetni.⁶

A Szent Szellem mindig a hívőben lakozik⁷, nemcsak addig, amíg nem vétkezik.

.....

A Szent Szellem a menny zálogául adatott a hívőnek.⁸ Ő az örök dicsőség biztosítója.

A Szent Szellem elpecsételi a keresztyéneket. A pecsét bizonyíték arra, hogy az Úrhoz tartozunk, és biztonságot ad nekünk addig, amíg meg nem kapjuk megdicsőült testünket a mennyben.⁹

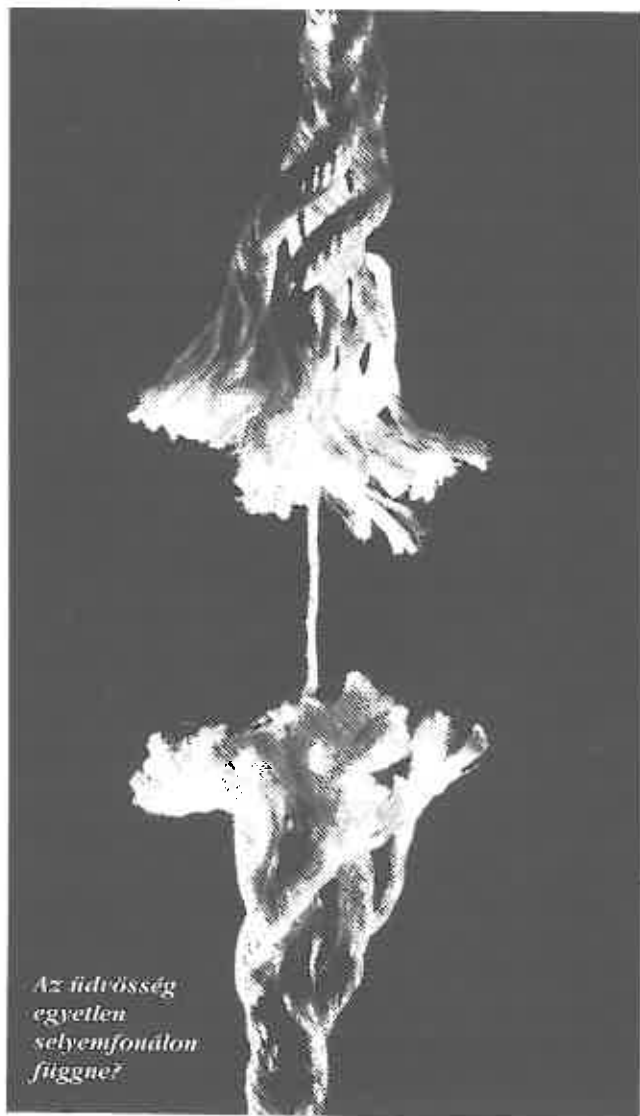
Az Úr Jézus megbékéltetett bennünket Istennel, amikor még ellenségek voltunk. Sokkal inkább meg fog őrizni bennünket jelenlegi szolgálataival, amelyet érettünk végez a mennyben!¹⁰ Túlságosan magas árat fizetett ahhoz, hogy újra elengedjen minket.

A hívők nem kárhoznak el.¹¹ Isten most már az Atyjuk és nem a bírójuk. Krisztus megfizetett a hívő keresztyének bűneiért.¹² Ez azt jelenti, hogy a hívőknek többé nem kell fizetniük. Ez a fizetség egyszer és mindenkorra elintézte az ügyet.

Az Úr Jézus véghez vitte a megváltás művét.¹³ Egy véghezvitt műhöz nem lehet mit hozzáfűzni. Neked nem is kell semmit hozzáfűznöd!

Az egész világmindenségben semmi sem választhatja el a hívőt Isten szeretetétől.¹⁴

Igaz, hogy vannak olyan versek a Bibliában, amelyek mintha azt mondanák, hogy egy ember részesülhet a megváltásban, de azután a bűnei miatt mégis csak elvész. E versek közül sok azonban névleges keresztyénekről beszél, és nem újjászületett hívőkről. Más helyek a szolgálatról beszélnek és nem a megváltásról. Néhány az el-

*Az idősség
egyetlen
selyemfódon
függne?*

bukottakról ír – olyanokról, akik egykor Krisztushoz tartozónak vallották magukat, ezt azonban később visszavonták, és ezzel kinyilvánították, hogy valójában sohasem tértek meg.

Igen, de mégis mi van, ha egy hívő vétkezik?

Mi történik, ha egy hívő bűnt követ el? Akkor Istennel való kapcsolata megsérül.¹⁵ Isten még mindig az Atyja,¹⁶ de felbomlik a Vele való közösség.¹⁷

- Elveszíti az örömet, amelyet a megváltás szerzett neki.¹⁸
- Elveszíti az erőt, amely benne van.¹⁹
- Nem tudja többé hatékonyan szolgálni az Urat.²⁰ A szája bezáratik. Krisztus munkája által a mennybe jut; de a Földön többé nem tudja szolgálni Őt.
- A nyilvánosan beismert bűnök szégyent hoznak az Úr Jézus nevére, és a Megváltó ellenségeinek alapot szolgáltatnak a gyalázkodásra.²¹
- Az egész élete hazugság. Tettei kétségessé teszik, hogy van-e üdvössége.²² Az élete olyan, mint egy kihalt falu, inkább látszat,

mint lét. Beszéde, mint az édes tejszín, élete, mint a sovány tej.

- Többé nincs szabad bejárása imádságban Istenhez.²³
- A munkája meg fog égni, de ő maga nem.²⁴
- Elveszítheti az egészségét.²⁵
- Fennáll a veszélye annak, hogy élete hajótörést szenved.²⁶ Egyetlen olyan döntés, amelyet ebben az állapotban hozunk, életünk egész további részére használhatatlanná tehetnek bennünket Isten számára.
- Még a földi életét is elveszítheti.²⁷
- Elveszítheti a jutalmát Krisztus ítélőszékénél.²⁸

A helyzet ennek ellenére nem reménytelen. Van út visszafelé, Istenhez. Amint megvallja bűneit, és elhagyja azokat,²⁹ bocsánatot nyer Istentől, az Atyától. János első levele (1,9) nyomatékosan utal erre a pontra. Ezt olvassuk ott: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít bennünket minden gonosztságtól.”

Ha egy megváltott ember vétkezett, akkor meg kell vallania azt a bűnt. Ez azt jelenti, hogy a bűnt Isten jelenlétében el kell ismer-
nie bűnnek, és azt nevén kell neveznie. Nem kell könyörögnie Istennek bocsá-
natért. Nem kell siránkoznia miatta, bár biztosan lenne oka rá, csak őszin-
tén be kell ismernie.

Isten hűséges, és mivel megígérte, meg is fog nekünk bocsátani. De igaz-
ságos is, amikor megbocsát, mert Krisztus helyettes munkája miatt jogos a megbocsátás.

Ő nemcsak megbocsát nekünk, ha-
nem meg is tisztít bennünket minden
gonoszságtól. Az eset teljesen elintéződött. A
bűn nem létezik többé, és a lelkiismeret vádló
hangja elhallgatott.

A hitetlen is elnyeri bűnei bocsánatát Istentől,
Bírájától, ha megtér, és hisz az Úr Jézusban. A
hívó ember elnyeri bűnei bocsánatát Istentől, az
Atyától, ha megvallja azokat.

Meg kell jegyeznünk azonban: Bár a hívő bű-
nei abban a pillanatban bocsánatot nyernek, ami-
kor megvallja őket, gyakran megmaradnak a
bűn következményei. Ebben az értelemben még-
sem úszhatjuk meg a bűnt.

*Ha meg-
valljuk bű-
neinket, Is-
ten hű és
igaz: meg-
bocsátja
bűneinket,
és megtisz-
tít bennün-
ket min-
den go-
noszság-
tól.*

1János 1,9

.....

Ismerek valakit, aki megmentett ember volt, és mégis elveszett. Hogyan lehetséges ez?

Ezen a ponton a következő ellenvetés merül fel: „Ismerek valakit, aki keresztyén volt; de bűnbe esett, és soha többé nem tért vissza a helyes útra. Mit szól ehhez?”

Több pontot kell figyelembe vennünk: Először is különbség van azok között, akik csak azt állítják, hogy keresztyének, és azok között, akik valóban újjászülettek. Vannak látszat-keresztyének és valódi keresztyének. Ha egy ember azt mondja, hogy megtért, és mégis folytatja bűnös életét, akkor jó okunk van arra, hogy kételkedjünk megtérésében. Ha Krisztus belép valakinek az életébe, akkor megváltoztatja azt.

Azután vannak olyan emberek, akik bűnbe esnek. Ők valóban megtértek, de eltávolodtak az Úrtól. Álljon előttünk példaként Péter. Ő valóban szerette az Urat; de azután bűnbe esett. Aki elbukik, azt vagy újra a helyére teszik Isten nevelési intézkedései, vagy felvétetik a mennybe.

Ezenkívül vannak hitehagyottak, akikre példa Júdás. Az ilyen emberek sohasem születtek újjá, hanem csak úgy tettek. Közülük sokat még meg is kereszteltek, és befogadtak a gyülekezetbe. De azután gonosz módon elvetették Krisztust, és

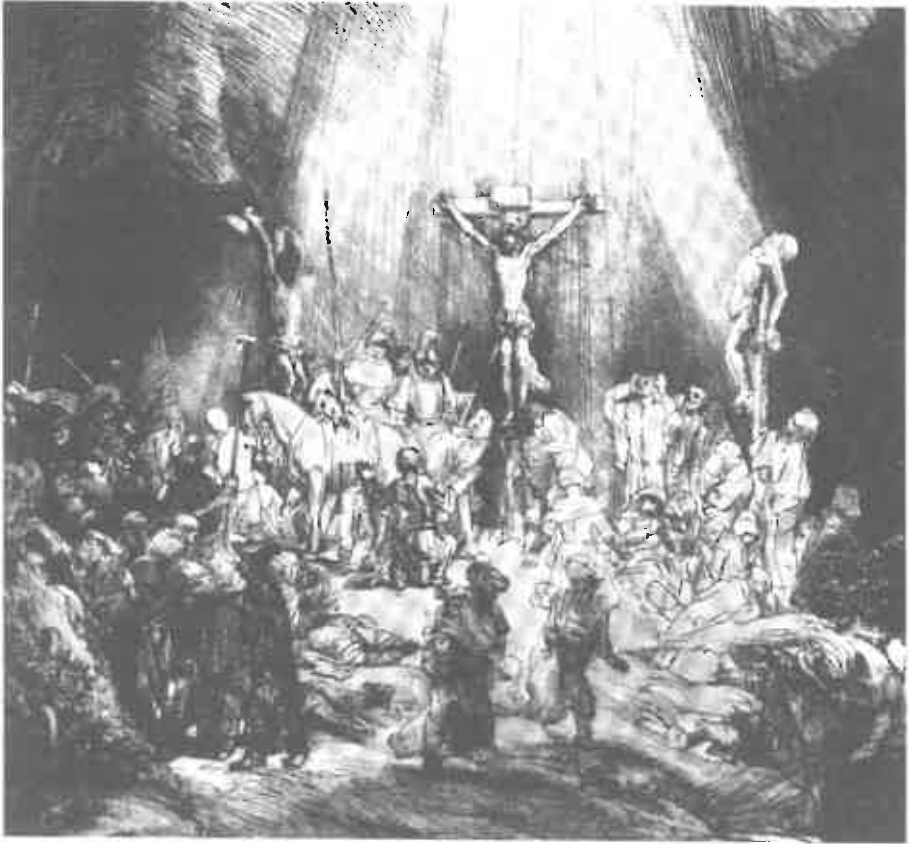
megtagadták a keresztyénség igazságát. Az ilyen elbukottak számára lehetetlen, hogy valaha is valóban keresztyének legyenek.

Ebben az egész ügyben nem szabad tanításbeli látásunkat tapasztalatokra és érzésekre alapoznunk. El kell hangzani a kérdésnek: „Mit mond erről a Biblia?” A Biblia azt mondja, hogy a valóban keresztyéneknek örök üdvösségük van.

„Ez túl egyszerű volna! Elképzelhetetlen, hogy a megváltás teljesen ingyenes lenne. Nem gondolja, hogy az evangéliuma túl olcsó?”

A bibliai válasz a következő: Bár nekünk olcsó, a Megváltónak sokba került. Ő mindent odaadott érte. Pontosan ez az ajándék lényege, hogy az az ajándékozónak kerül valamibe, és nem annak, aki kapja. Hiszen az emberek nem utasítják el a születésnap, a nász- és a karácsonyi ajándékokat sem. Miért kéne elutasítani minden ajándék legnagyobbikát?

A „túl olcsó” megjegyzés mögött a büszkeségünk búvik meg. Csaknem gyógyíthatatlan az a betegség, amikor valaki úgy véli, hogy abban a helyzetben van, hogy hozzájárulhat valamivel a mennybe szóló menetjegyéhez. Mivel a kegyelem általi üdvösség esetében nem áll fenn ez a lehetőség, az embereknek nem tetszik, és elutasítják.

Rembrandt: A keresztfeszítés.
Ő mindent odaadott érted!

12. fejezet

A kegyelemmel való visszaélés és a félreértett kegyelem

Ahogy minden más jó dologgal, a kegyelemmel is vissza lehet élni. A tűz és a víz lehet nagyon hasznos, de használhatják őket rosszul is. Az emberek felhasználhatják Isten szuverenitását arra, hogy megindokolják a saját fatalizmusukat: „Ahogy lesz, úgy lesz, változtatni úgysem lehet rajta.” A kiválasztásról szóló tanítást olykor annyira eltorzították, hogy arra a véleményre jutottak, az evangélizáció csupán az idő és a fáradság tékozlása.

Fennáll a lehetősége annak, hogy visszaéljenek Isten kegyelmével a könnyelmű élet mentségére. A hívők felhasználhatják szabadságukat annak megmagyarázására, hogy belevetik magukat minden lehetséges bűnös élvezetbe. Ez azonban semmiesetre sem azt jelenti, hogy a tanítás téves, hanem hogy néhányan elkövetik ezt a hibát, hogy mentséget találnak benne istentelen viselkedésükre. Minél több bibliai Ige jut ehhez eszükbe, annál jobb – legalábbis ők így vélik.

Igaz, hogy a hívők nem törvény alatt állnak, hanem a kegyelem alatt.¹ Ez azonban nem jelenti azt, hogy törvénytelenül élhetnek. Nem állnak a törvény és annak büntetései alatt, és az azzal összefüggő kárhozatra ítélet alatt, hanem a Krisztus törvénye alatt állnak², ami azt jelenti,

.....

hogy Krisztussal össze vannak kötve a szeretet által, és ez arra indítja őket, hogy azt tegyék, ami Neki tetszik. Ezt a kapcsolatot szépen írja le a következő vers:

*Törvény kell ahhoz, hogy megkössön,
 hogy Neked engedelmes legyek?
 Te, Te vagy az, aki szívemet megkötöd,
 nem válok el Tőled sohasem.*

Igaz, hogy ha az Úr valakit szabaddá tett, akkor az valóban szabad. (3) Ez azonban nem jelenti azt, hogy felszabadulunk a vétkezésre! A szabadság nem zabolátlanság. Egy pilótának megvan az a szabadsága, hogy kutassa a légteret, de jobban teszi, ha az előírt repülési útvonalat követi, ha biztosan el akarja érni rendeltetési helyét. Pál így tanította a galáciabelieket (és velük együtt minden hívőt): „Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhíva; csakhogy a szabadság ne legyen alkalom a hústestnek a bűnre.”⁴

John MacArthur helyesen állapítja meg:

A törvénytől való szabadság a bűnhöz való kötöttségtől és a törvény büntetésétől való szabadságot jelenti – de nem az erkölcsi korlátok nélküli szabadságot. A kegyelem nem azt jelenti, hogy azt tehetjük, ami nekünk tetszik. De erőt ad nekünk ahhoz, hogy azt tegyünk, ami Istennek tetszik. Már a pusztá gondolat, hogy Isten kegyelme engedélyezi számunkra a

vétkezést, önellentmondás. Hiszen a kegyelem tulajdonképpen szándéka az, hogy megszabadítson bennünket a bűntől. Hogyan folytathatnák akkor a kegyelem elfogadói a vétkezést?⁵

Miért használják olyan sokan a kegyelmet kifogásként közönyös keresztényiségükre? Lehet, hogy egyáltalán nincs is üdvösségük! Gondoljunk csak arra, hogyan ünnepli néhány „kegyes” a farsangot. Nagy dínomdánommal vigadnak, kedd estig isznak, és már akkor elhatározzák, hogy hamvazó szerdán bűneik bocsánatát kérik. Azután megpróbálnak legalább a böjt időszaka alatt tartózkodni az ilyen bűnöktől.

Az is előfordulhat, hogy mások, akik valóban megtértek, keveset tudnak a kegyelemről. Talán Isten szentségét sem értik. Vagy csak kevéssé fejlődött ki a bűnről alkotott képük. Lehet, hogy valaki megmentett ember, és mégis hiányos a bibliaismerete.

Lehet az is, hogy egyeseknél szándékos tudatlanságról van szó. Tudják, hogy mit várnak el tőlük, de nem az Úrral élnek. Bűnbe estek, és remélik, hogy Isten majd szemet huny a „kis” bűneik, az úgy nevezett „gavallércsinyjeik” felett.

A kegyelem nem azt jelenti, hogy azt tehetjük, ami nekünk tetszik. De erőt ad nekünk ahhoz, hogy azt tegyünk, ami Istennek tetszik.

Vagy pedig elbukott emberek. Az ilyen hitetlenekről mondja Júdás: „Istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.”⁶

*A törvénytől való
szabadság
a kötöttségektől való
szabadságot jelenti*

13. fejezet

Hogyan szentel meg Isten?

Láttuk, hogy a megváltás kegyelemből történik, hit által, cselekedetek nélkül. De megmarad a kérdés: „Hogyan jön bele akkor a szentség a megváltottak életébe?” Ha valaki keresztyén lesz, valaminek meg kell változnia az életében. Az a kérdés, hogy milyen módon zajlik le ez a változás.

Ismét csak két út van: a törvény és a kegyelem útja. Csupán ez a két út van, melytől az emberek elvárják, hogy a mennybe kerüljenek. Ugyanígy csupán ez a két út van, melytől az emberek azt várják, hogy szentül élhetnek.

A legtermészetesebb és az emberekhez legközelebb álló út az, ha a törvény alá helyezik őket. Előírásokat és parancsolatokat adnak nekik: Tedd ezt! Ne tedd azt!... és közlik velük, hogy az erőt hozzá saját maguknak kell előteremteniük. Mivel minden törvény ki kell, hogy mutassa a foga fehérjét, hozzáfűzik: Ha nem engedelmességedtek, elveszítitek az üdvösségeteket. Úgy tűnik, ez a legjózanabb és legkövetkezetesebb út ahhoz, hogy az életet megszenteljük. Ha ezt nem így csináljuk, az emberek úgy fognak élni, ahogy akarnak. Legalábbis így hangzik az érvelés.

A törvénnyel, mint a megszentelődéshez vezető úttal az a baj, hogy nem működik. Az emberek éppen annyira vannak abban a helyzetben,

.....

hogy szent életet folytassanak a saját erejükből, mint amennyire az elején képesek voltak saját magukat megváltani. Erre gondol Pál, amikor

**A szeretet
szolgál
indítékul
a szent
életre!**

ezt írja a galáciabelieknek: „Amit Szellemben kezdtetek el, azt most hústestben akarjátok befejezni?”¹ A törvény megmondja, hogy mit kell tennünk, de nem adja meg az ahhoz szükséges erőt, és azután elítél bennünket, amikor megszegtük. Ahelyett, hogy a megszentelődéshez vezetne bennünket, pontosan az ellentétes hatást éri el. Éppen a tiltott gyümölcsök tűnnek édesnek; mert ha valamit megtiltottak nekünk, akkor feltámad bukott természetünkben az a vágy, hogy megtegyük. A törvény sohasem hoz megszentelődést. Csak arra képes, hogy rámutasson a bűnre, és megbüntesse a törvénytiszteletet.

Isten módszere a hívő megszentelésére a kegyelem. Ezt szeretném most megvilágítani. Olyan, mintha Isten ezt mondaná: „Nézzétek, kegyelmem által váltottalak meg benneteket. Mivel immár szeretitek a Megváltót, menjetek, és rendezzétek be úgy az életeteket, hogy az fedje hitvallásotokat.” Megfigyeltétek? A szeretet szolgál indítékul a szent életre. A szeretet erősebb indíték, mint a félelem. Szeretetből az emberek sokmindent meg fognak tenni, amit a büntetéstől való félelemből sohasem tennének meg. Az Úr iránt érzett szeretet vezet el a szent élethez. A félelem ezt sohasem érheti el.

A kegyelem által a hívők Krisztus munkájának alapján mint tökéletesek állnak Isten előtt. Azután a kegyelem megtanítja a hívőt arra, hogy ehhez a pozícióhoz méltóan is éljen. Más szavakkal: Viselkedésünk egyre növekvő mértékben feleljen meg annak, amit a kegyelem csinált belőlünk. Isten fiainak neveztetünk, és viselkedjünk is úgy, ahogyan az ennek a királyi családnak a tagjaihoz illik. J. F. Stromberg mondja: „Isten először arra emlékeztet bennünket, amit Ő tett kegyelemből. Azután azért, amit Ő tett, elvárja, hogy életünket összhangba is hozzuk az-al.”²

*Szere-
tetből sok
mindent
megtesz
az ember,
amit a
büntetés-
től való
félelem mi-
att soha-
sem tenne
meg.*

Mi, Isten gyermekei Krisztusban vagyunk. A „Krisztusban” szó az Isten előtti helyzetünk megértésének a kulcsa. Így lát Isten bennünket, mert elfogadtuk az Úr Jézust, mint Megváltónkat. Hogy ezzel mit kezdünk a gyakorlatban, az a mindennapi életünkben mutatkozik meg.

Kár, hogy egy hívő keresztyén cselekedetei ebben az életben sohasem felelnek meg teljesen a „Krisztusban” elfoglalt helyzetének. De jó volna, ha állandó előrehaladást észlelhethetnénk ebben az irányban. Ha majd megdicsőülünk Krisztusnál, a mennyben, akkor a tetteink is tökéletesek lesznek; de jobban dicsőítjük Istent, ha már itt, lent nagy lépéseket teszünk előre.

Íme néhány jelző, amely közelebbről leírja Isten előtti helyzetünket: újjaszületett, büntetlen, ki-

engesztelt, megoáltott, elfogadott, teljesen tökéletes, megigazult, megszentelt és megdicsőült.

Néhány ige, amely tetteinket írja le: *lenni, tenni, változni, felajánlani, áldozni, adni, hinni állni, elhagyni, letenni, felöltözni, jó lenne tenni, szabad megtenni és gyümölcsöt teremni.*

Istennek tehát az a módszere, hogy először behelyezi a hívőt az Isten előtti tökéletességbe, és azután megtanítja őt arra, hogy viselkedését hozza ezzel összhangba. Ez a törvénynek pontosan az ellenkezője. A törvény ezt mondja: „Ha eléred a tökéletességnek egy bizonyos fokát, akkor Isten annak megfelelően fog rád tekinteni.” Lehetetlen, hogy ez elvezessen a célhoz. Nem vagyunk rá képesek. A kegyelem ezt mondja: „Én minden ellenszolgáltatás nélkül behelyezlek a megigazultság helyzetébe, és te ettől kezdve viselkedj ennek megfelelően.” Ez a hívőkben lakó Szent Szellem ereje által sikerülhet.

Talán hallottál már arról a megözvegyült emberről, aki felfogadott egy háztartási alkalmazottat, hogy gondoskodjék a házról és a gyerekekről. Felírt egy sor szabályt, s a papírt kiragasztotta a hűtőszekrényre, és nagyon nyilvánvaló módon az alkalmazott tudomására hozta, hogy ehhez kell magát tartania.

A dolgok azonban másképp alakultak: Beleszeretett a csinos asszonyba, és amint összeházasodtak, eltávolította a cédulát a hűtőszekrényről. Az asszony továbbra is végezte a munkáját, mégpedig szorgalmasabban és jobban, mint azelőtt;

de most már szeretetből és nem azért, mert félt, hogy elveszíti az állását.

Ha helyesen értelmezzük, akkor a kegyelem a legerősebb indíték a szent életre. Nézd a dolgokat egyszer erről az oldalról!

Az Úr Jézus meghalt, és feláldozta magát azért, hogy szenvedjen a hívők bűneiért. Valóban továbbra is azt akarnánk tenni, ami az Ő halálát okozta?

Legnagyobb barátunknak bizonyult. Nem azt kellene-e célul kitűznünk, hogy mindennel, amit teszünk és mondunk, örömet szerezzünk Neki?

Amikor meghalt, úgy halt meg, mint helyettesünk. Amikor meghalt, mi is meghaltunk. Ebben a helyzetben a bűn számára haltunk meg. Számoljunk ezzel a gyakorlatban is. Pál a Róma 6.-ban érinti ezt a pontot. Ezt kérdezi: „Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?”³ Azután egészen felháborodottan így válaszol: „Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élénk még benne?”⁴

Mielőtt valakit megmentene a kegyelem, az illető a bűn rabszolgája. Utána azonban az igazság rabszolgája. Viselkedjünk ennek megfelelően.

Valaki ezt egyszer így fejezte ki: „Ha az áldozat nagyságából következtetsz a bűn nagyságára, akkor soha többé ne akard, hogy közöd legyen hozzá.”

John Bunyan még erőteljesebben fejezte ki magát: „A bűn kihívás Isten igazságosságával szemben, könyörületességének lábbal tiprása, türelmének kigúnyolása, erejének lekicsinylése és szeretetének megvetése.”

Az Isten népét a bűntől elválasztó híd felállításáért túl magas árat kellett fizetni ahhoz, hogy újra szabad legyen átmennünk rajta.

Mit jelent az, hogy a kegyelemnek megfelelően viselkedünk?

A kérdés most már ez: Hogy tudhatom, hogyan kell viselkednem? A választ a Biblia gyakorlati útmutatásaiban találjuk meg. Az Újszövetség százával tartalmaz ilyen utasításokat. Ehhez azonban nyomatékosan hozzá kell fűznünk, hogy ezeket nem úgy kell értelmeznünk, mint parancsolatokat, amelyeknek a meg nem tartása büntetést von maga után. Sokkal inkább Isten válaszai ezek erre a kérdésre: „Milyen viselkedés illik azokhoz az emberekhez, akik a kegyelem révén részesültek a megváltásban?” Íme néhány példa, amelyet mind egyetlen bibliai részben találunk:⁵

- *„vessétek le a hazugságot, és mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának.”*
- *„Ha haragusztok is, ne vétkezzetek.”*

-
- *„Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját keze munkájával szerezzék meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek.”*
 - *Egyetlen rossz szó ki ne jöjjön a szátokon.”*
 - *„Ne szomorítsátok meg az Isten Szent Szellemét.”*
 - *Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszszággal együtt.”*
 - *Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban.”*

Így látjuk, hogy ugyanaz a kegyelem, amely megváltott minket, nevel is bennünket arra, „hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk a világban.”⁶

Ehhez a ponthoz szól hozzá Strombeck: „Az, hogy a mai keresztyénség olyan alacsony szinten mozog, nagyrészt a kegyelemről szóló tanítás tökéletlenségére vezethető vissza. Azt az elterjedt félelmet, mely szerint a kegyelem erős hangsúlyozása ahhoz vezet, hogy féloállról vegyük a bűnt, gyorsan legyőznénk, ha a kegyelem teljes jelentőségét helyesen magyaráznánk és értenénk.”⁷

Az én rejtkehelyem

Ó, Isten kegyelme, mely kihívott engem
 a romlásból, mely nagy és mély!
 Ó, kegyelem, mely megkeresett ott engem,
 Te lettél lelkem rejtkehelye!

Azt, aki a világot teremtette,
 azt bántottam én szóval és tettel,
 újra meg újra elvettem a kegyelmet,
 túl büszke voltam ahhoz, hogy elfogadjam rejtkehelynek.

A sötétséget szerettem, nem a fényt,
 és nem akartam Isten kegyelmét.
 Így a kígyó szavára figyeltem,
 egészen bizonyos – rejtkehely nélkül.

Isten kegyelme azonban megtalált engem,
 és nehéz béklyókat rakott rám.
 Éreztem a Sátán gyűlöletét és öldöklését,
 és szükségem volt rejtkehelyre.

Félelmemben Sinaira menekültem,
 És térdet hajtottam a törvény előtt.
 De egyre világosabbá vált előttem ott:
 Ez nem rejtkehely számodra.

Akkor az Ó Szelleme leszólt a mennyből:
 Csak a kegyelemre van szükséged, semmi másra.
 Szelíd szóval elvitt engem
 Jézushoz – rejtkehelyemhez.

Elérte Őt a Mindenható haragjának ítélete,
 ezt az egész világ sem viselte volna el.
 Ő azonban eltörölte a bűnt,
 és (igy) lett a mi rejtkehelyünk.

Ha még oly nagyon dörög is az ég,
 a kis hajó hányódik, a hullám tajtékzik,
 mégis elérem a biztos kikötőt;
 mert Jézus az én rejtkehelyem.

Eltelik még néhány nap,
 és beköltözöm Kánaánba.
 Ott nézlek Téged, Údvoóm, Kincsem!
 Téged, én nagy rejtkehelyem!

14. fejezet

Minden kegyelem

A keresztyén élet az elejétől a végéig kegyelem. A minden kegyelem Istene nem szűnik elborítani kegyességével mindenkit, akit szeret. Olykor talán rejtve marad a könnyörületessége tekintetünk előtt. De visszafelé tekintve megállapítjuk, hogy sohasem mulasztotta el, hogy kedves legyen hozzánk.

A hívők életük megmaradásának csodájában is a kegyelmet látják. Tekintetbe véve a mindennütt jelenlévő baktériumokat és vírusokat, a számtalan baleseti kockázatot, a közlekedési és az erőszakos emberek miatti veszélyeket, bizony csodáról beszélhetünk, ha az élet mindezek ellenére tovább megy.

Gondolj arra is, hogyan vezetett Téged az Úr kegyelme. Bár igen sokan vagyunk, Ő minden egyes embert végtelen gondoskodással és csodálatraméltó ügyességgel vezet úgy, hogy mindannyian elmondhatjuk:

Szigorúsággal és könnyörületességgel mindig a barátom volt, és az Úr Jézus kedvéért mindig csak jót akart nekem.

Az út időnként vigasztalan pusztaságon vezet át, olykor pedig aknamezőn. De Ő mindezekben is vezet minket „az Ő nevéért”.

Még abban is az Ő kegyelmét éljük át, ahogyan gondoskodik rólunk. Isten nagyvonalúan

Sohasem ragyog fényesebben az Úr kegyelme, mint amikor megbocsát nekünk.

tölti be azoknak szükségleteit, akiket szeret az Ő Krisztusban megjelent dicsőségének kimondhatatlan gazdagsága szerint. Ő „búzája legjavával eteti, kősziklából szedett mézzel tartja jól”¹ őket, és „idejében ad nekik eledelt” (Zsolt 104,28).

Gondoskodása abban is megmutatkozik, hogy minden, amivel találkozunk, az Ő ellenőrzése alatt áll, és Ő határozza meg az események időpontját és lefutását. Kegyelemében biztosít bennünket arról, hogy semmi sem történik véletlenül; azoknak, akik Őt szeretik sokkal inkább minden a javukra szolgál. Azt ígéri, hogy célt téveszt minden ellenünk kovácsolt fegyver, és minden nyelv, amely törvénykezni mer velünk, önmagát hazudtolja meg.² Még az istentelenek gonoszsága is az Ő dicsőségét és az Ő népének javát fogja szolgálni.

De sohasem ragyog fényesebben az Úr kegyelme, mint amikor megbocsát. Megbocsátásának nagysága minden mértéket fölülmúl. Gondoljunk csak Dávid királyra. Először házasságtörést követett el Betsabéval, miközben annak férje, Uriás, a háborúban volt. Azután hazarendelte hűséges tisztjét, hogy úgy rendezze a dolgokat, hogy Uriás tűnjön a gyermek apjának, akit Betsabé várt. Amikor ez nem sikerült, Dávid azt az

alattomos tervet eszelte ki, hogy oda küldi Ūri-
 ást, ahol az ellenséges tūzerōvel szemben védte-
 lenūl a biztos halálnak van kitéve. Micsoda szé-
 gyenteli aljasság és árulás ez egy királytól. Mégis
 amikor megtér, hallja ezeket a felszabadító sza-
 vakat: „Az Ūr elengedte vétkeidet.” Ez a minden
 gondolatot fölűlműlő kegyelem ihlette a szerzōt
 a következō énekre:

*Kegyelmet, irgalmat találtam,
 és nincsen érdemem,
 de csodát művelt velem Isten,
 hogy ily nagy jót tett énvelem.
 Most tudom ezt és örövendek,
 ajkamon hálaének zeng.*

*Irgalmad művelt velem csodát,
 ezt vallom és ez énekelem.
 Oly boldog most a szívem, lelkem,
 dicsér megváltott életem;
 előtted meghajtom fejem,
 irgalmasságod hirdetem.*

Isten minden bajban megadja népének azt a kegyelmet, melyre éppen akkor szüksége van. Amikor orvoshoz kell menniük, a keresztyének olyan békességet érezhetnek, amely messze meghaladja természetes képességeiket. A betegség napjaiban olyan erőt tapasztalhatnak meg, amely csak Annak „örök karjaiból” jöhet, aki tartja ōket. A mártírok földöntűli bátorságot kapnak

.....

arra, hogy elviseljék a tűz forróságát vagy a kardot. Isten kegyelmet ad az övéinek a meghaláshoz, amikor elvégezték itt lenni a munkájukat. De csak akkor, amikor meghalnak, és nem évekkel azelőtt.

Legdicsőségesebben akkor bontakozott ki a kegyelem, amikor Ő, aki minden mértéken felül gazdag volt, mérhetetlenül szegénnyé lett azért, hogy méltatlan bűnösök elképzeltetlen gazdagsághoz jussanak.

Kimondhatatlanul nagy kegyelem volt, amely így szólt le a keresztről: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”³

A kegyelem volt, ami Istent arra indította, hogy a Szent Szellemet pontosan abba a városba küldje, amely emberré lett Fiát röviddel azelőtt meggyilkolta.

Mivel Isten az adományozója ennek a leírhatatlan kegyelemnek, ezért mondja a zsoltáros a klasszikus fordításban, hogy az Úrnak róla szóló gondolatai többek a homokszemeknél⁴, és hűsége a fellegekig ér.⁵ Milyen boldogok lehetünk mi, hívők, hogy Ő nem a vétkeink szerint bánik velünk, és nem a bűneink szerint fizet nekünk.⁶ „Mert nem fogyott el irgalma, minden reggel megújul.”⁷

Korlátlan kegyelem hordoz bennünket a természet szerinti és a szellemi életben is, és mivel éppen ily módon alapja a mi örök létünknek, ott vég nélküli témája marad majd dicsőítő énekeinknek.

15. fejezet

Összefoglaljuk

Felsoroljuk még egyszer azokat a legfontosabb pontokat, amelyeket az isteni kegyelem nagyságáról való elgondolkodás közben találtunk.

Az első kérdés, amellyel szembetalálkoztunk, az volt, hogy Isten, aki szent és igazságos, hogyan bocsáthatott meg a bűnösnek, és hogyan maradhatott közben mégis igazságos?

A válasz ebben az egyetlen szóban rejtőzik: *helyettesítés*. Isten elküldte az Ő egyetlen Fiát, az Úr Jézust, hogy a bűnösök helyetteseként meghaljon a gólgotai kereszten. Ő teljes árat fizetett ezért, és immár mindenkinek, aki Őbenne hisz, örök életet ajándékozik, anélkül hogy megérdemelnénk.

Ez a kegyelem – Isten meg nem érdemelt jóakarata azokkal szemben, akik ennek éppen az ellenkezőjére szolgáltak rá. Ahhoz, hogy a kegyelmet igazán értékelni tudjunk, négy dolgot kell megértenünk: kicsoda Jézus, mit tett Ő, kiért tette, és mi az az áldás, amit azok kapnak, akik Őt hittel elfogadják.

Van azonban még egy másik vallás is a világon. Ezt „másik evangéliumnak” nevezik, de egyáltalán nem tartalmaz jó hírt. Ez arra tanítja az embereket, hogy a saját jellemükkel és a saját erőfeszítéseik árán érdemeljék ki a mennyet.

.....

Rendkívül népszerű, mert hízeleg az emberi büszkeségnek. Magas igényei ellenére azonban sem üdvbizonyosságot nem kínál, sem a jelen biztonságát, sem örök életet. Végső soron a pokolba vezet.

Azok az emberek azonban, akiknek a kegyelem által van üdvösségük, minden dicsőséget az Úr Jézusnak adnak. Azok, akik a saját cselekedetek általi üdvösségben hisznek, a maguk számára igénylik a dicsőséget, legalább is részben. Arról lehet felismerni, hogy ki mire alapozza azt a reménységét, hogy a mennybe jut.

Amikor azt mondjuk, hogy az üdvösség nem a jócselekedetekből van, akkor ez nem azt jelenti, hogy valami kifogásunk volna ellenük. Éppen ellenkezőleg! Amire mi a hangsúlyt helyezzük, az az, hogy a cselekedetek nem az üdvösség gyökei, hanem a gyümölcsei. Nem a jó cselekedetek által üdvözülünk, hanem üdvösségünk van, azért tudunk jó cselekedeteket véghezvinni. A cselekedetek nem az ok, hanem az eredmény. Nem a megváltás forrásai, hanem a következményei.

Ezután természetesen felmerül a kérdés: „Ha valaki, akinek már van üdvössége, újra vétkezik, akkor elvész-e?” A Szentírásban végig megjelenő bizonyágtétel és a kegyelem valódi lényege hangos „Nem”-et követel erre a kérdésre. A bűn megszakítja az Istennel való közösséget, de nem az Istennel való kapcsolatot. A közösség érzékeny felület, míg ez a kapcsolat elszakíthatatlan

.....

lánc. Amint egy hívő megvallja bűnét, az megbocsátatik neki, és helyreáll az Úrral való közössége.

Nem mindenkinek, aki azt állítja, hogy keresztyén, van valóban üdvössége. Ha a bűn testesíti meg az uralkodó erőt valakinek az életében, ha valaki a „bűnben” él, akkor komoly okunk van arra, hogy kételkedjünk ennek a személynek a megtérésében. Az illető kiadhatja magát olyan valakinek, akivé ő egyáltalán nem változott át. Ha Krisztus belép valakinek az életébe, akkor Ő megváltoztatja az illető lényét.

Ha valaki úgy véli, hogy a kegyelem evangéliuma túl olcsó, akkor gondoljon csak arra, hogy az ajándékozó fizeti az adományt, és nem a megajándékozott. Éppen ez az ajándék lényege, hogy az az ajándékozónak kerül valamibe, és nem annak, aki kapja. Isten, az ajándékozó rendkívül magas árat fizetett azért, hogy szabadon és ingyen ajándékozhasssa nekünk az örök életet.

Ahogy minden jó dologgal, a kegyelemmel is vissza lehet élni. Fel lehet használni kifogásként a gyengeségekre és a bűnökre. De ezekben az esetekben mindig a személlyel van a probléma, és nem a kegyelemről szóló tanításban.

A kegyelem, és nem a törvény az elgondolható legerősebb indíték a szent életre. A törvény teljesítményt követel, és törvényszegés esetén büntetéssel fenyeget. A kegyelem elmondja nekünk, hogy mit tett Krisztus, és ezzel indít el bennünket a megszentelt életre. A kegyelem tö-

kéleltessé teszi a hívőt Isten szemében, és azután felszólítja őt arra, hogy hozza ezzel összhangba az életet. Az Újszövetség részletes utasításai tisztán és érthetően leírják, hogy ez mivel jár.

Isten gyermekeinek élete elejétől a végéig Isten kegyelmének a kibontakozása. Ebben jelenti ki magát Isten, aki semmivel sem tartozik az embereknek, és mégis elképzelhetetlen áldással halmozza el őket. Ez annak az Úrnak a története, aki a legértékesebb kincsét adta oda olyanokért, akik semmi más nem érdemeltek, csak büntetést.

Isten még mindig keres olyan embereket, akikkel szemben gyakorolhatja kegyelmét.

Isten még mindig keres olyan embereket, akikkel szemben gyakorolhatja az Ő csodálatos kegyelmét. Lepereg Róla az évszázados emberi közönyösség, önfejlés és elutasítás, és a „minden kegyelem Istene” engedi, hogy szóljon az Ő örömezenete, és megkeresi az elveszett juhokat. Azokat kutatja, akik beismerik bűnüket, felhagynak önmegváltási kísérleteikkel, és immár hinni akarnak Jézusban, mint Urukban és Megváltójukban. Nincs más követelmény!

Gondolj csak erre: Ahol Isten csak egy szikráját is felfedezi az Úr Jézusba vetett valódi hitnek, ott Ő az illető személyt igaznak nyilvánítja. Ahogyan H.A. Ironside mondja: „Isten olyan sokra tartja az Ő Fiának személyét és munkáját, hogy Ő mindenkit a mennyben akar látni, aki csak egy

kis ürügyet is szolgáltat rá, hogy Ő befogadhassa az illetőt. Micsoda példátlan kegyelem!”¹

Az utolsó fejezet még nincs megírva. Az egész örökkévalóságon át Isten kijelentést fog adni nekünk az Ő kegyelmének gazdagságáról. Miért? Mert Ő bennünket Jézus Krisztusért annyira szeret.² Megváltási tervének folyamatos kibontakozása lesz ez, mindazzal, amit az Ő számára jelentett, hogy elküldte Fiát a bűn dzsungelébe. Azért, hogy megmentse azokat, akik elvesztek ott, és mindazzal az áldással, amit a csodálatos golgotai mű létrehozott!

A Biblia úgy fejeződik be, hogy még egyszer említi a kegyelmet. Mi is ezt tesszük:

**„Az Úr Jézus
kegyelme legyen
mindnyájatokkal!
Ámen.”**

Jegyzetek

3. fejezet

1. 1. Timóteus 2,5
2. 2. Korintus 5,21; 1. Péter 2,22; 1. János 3,5
3. János 1,1
4. 1. János 1,7
5. Zsoltárok 40,8; Zsidók 12,2
6. Ézsaiás 53,4-6
7. János 1,29
8. Galata 2,20
9. 1. Péter 2,24
10. 1. János 2,2
11. János 3,16
12. 1. János 2,2
13. Róma 3,23
14. Máté 11,28
15. Jelenések 22,17
16. Ch. Smith: *His Workmanship, Servants of the King*, Bromley, Kent, England: STL Books 1989, 139-140. oldal
17. János 3,16
18. Zsoltárok 85,10
19. *The Applause of Heaven*, Dallas, Word Publishing, 1993, 99. oldal
20. John F. MacArthur, Jr., *Faith Works?* Dallas, Word Publishing, 1993, 99. oldal
21. *A Baptist Biblical Heritage* 1994 áprilisi számának 1. oldaláról vett idézet

4. fejezet

1. Zsidók 4,10
2. János 1,12; 3,15-16; 3,36; 5,24; 6,40-47; 7,37-38; 11,25-26; 20,31; Apostolok Cselekedetei 16,31; Róma 10,9; Galata 3,22-26; Éfézus 2,8; 1. János 5,10-13

5. fejezet

1. Éfézus 2,8-9
 2. Zsoltárok 40,1-3
 3. *Surprised by Joy* (New York, Harcourt Brace Jovanovich, Publishers, 1984), 229. oldal
 4. Máté 20,16
-

-
5. 1. Tesszalonika 4,1

6. fejezet

1. Ézsaiás 40,12
 2. A Baptist Biblical Heritage 1994 áprilisi számának 1. oldaláról vett idézet
 3. Jeremiás 17,9
 4. Róma 3,23
 5. Efézus 2,2-3
 6. Our Daily Bread, 1994 április 20
 7. A The Power of Story, Leighton Ford, Colorado Springs, Navpress, 1994, 112. oldaláról vett idézet
 8. The Heart of the Gospel, Wheaton, Ill., Crossway, 1991, 165-166. oldal
 9. Róma 6,23
 10. János 10,10
 11. Kolossé 1,27
 12. Efézus 1,7
 13. Kolossé 2,14
 14. 1. Péter 1,18
 15. Efézus 2,5
 16. Efézus 1,6
 17. Kolossé 2,10
 18. János 17,23
 19. Róma 5,1
 20. Zsidók 10,10
 21. Zsidók 4,14-41; Róma 8,34; 1. János 2,1; János 14,16
 22. János 14,16-17
 23. 1. Korintus 12,13
 24. Efézus 1,13
 25. Efézus 1,14
 26. 1. János 2,27
 27. Efézus 2,18
 28. Zsidók 10,19
 29. Filippi 3,20
 30. János 1,12
 31. Galata 4,6
 32. Róma 8,17
 33. 1. Péter 2,5 és 9
 34. Róma 8,37
 35. 1. János 3,2
 36. Efézus 1,3
-

-
37. C.H. Spurgeon, Sermons on the Book of Daniel, Grand Rapids, Zondervan Publishing House, 1966, 54. oldal
 38. Persuasion, London, MacDonald and Jane's, 1974, 273. oldal
 39. Róma 5,20b

7. fejezet

1. Példabeszédek 14,12
2. Róma 11,6
3. Lukács 18,18
4. Róma 3,20 és 28; Galata 2,2,16; 3,10-11; Efézus 2,9; 2Timóteus 1,9; Títusz 3,5
5. Róma 3,20 és 28; 4,1-12; Galata 2,16-17; 3,10-14; Efézus 2,8-9; 2. Timóteus 1,9
6. Róma 4,16
7. Galata 4,28-31

8. fejezet

1. Ruth 2,10
2. 2. Sámuel 7,18
3. 2. Sámuel 9,8
4. Efézus 3,8-9
5. Victorious Christians: You Should Know című művéből, Warren Wiersbe (Grand Rapids, Baker Book House 1984), 63-64. oldal
6. Az arminianusok (nevüket a holland Arminiusról kapták) a szabad akarat szerepét hangsúlyozzák a megváltás során, míg a kálvinisták Isten szuverenitására és kiválasztására helyezik a hangsúlyt. Ez a beszélgetés azt mutatja, hogy nem szükségszerű, hogy a két nézet kizárja egymást.

9. fejezet

1. The Bible Exposition Commentary, 2. kötet, Wheaton, IL., Victor Books, 1989, 84. oldal
2. Júdás 24

10. fejezet

1. János 6,29
 2. Ézsaiás 64,6
-

-
3. János 12,26; 1. Korintus 3,8; Efézus 2,10; Titusz 3,8; Zsidók 6,10; Jelenések 22,12

11. fejezet

1. János 10,27-28
2. Róma 11,29
3. 1. Péter 1,5; Júdás 1c24
4. Róma 6,23
5. János 1,12
6. Róma 8,30
7. János 14,16
8. 2. Korintus 1,22; Efézus 1,14
9. 2. Korintus 1,22; Efézus 1,13; 4,30
10. Róma 5,10
11. János 5,24
12. 1. Korintus 15,3
13. János 19,30
14. Róma 8,38-39
15. 1. János 1,6
16. 1. János 2,1b
17. 1. János 1,7
18. Zsoltárok 51,12
19. Zsoltárok 32,4
20. 1. Mózes 19,14b
21. 2. Sámuel 12,14
22. 2. Timóteus 2,19b
23. Zsoltárok 66,18
24. 1. Korintus 3,15
25. 1. Korintus 11,30a
26. 1. Korintus 9,27
27. 1. Korintus 11,30b
28. 1. Korintus 3,15b
29. Példabeszédek 28,13

12. fejezet

1. Róma 6,14
 2. 1. Korintus 9,21
 3. János 8,36
 4. Galata 5,13
 5. John MacArthur, Faith Works, Word Publishing, 1993, 120. oldal
 6. Júdás 4
-

13. fejezet

1. Galata 3,3
2. J. F. Strombeck: *Disciplined by Grace, Grace and Truth*, Moline, IL., 1946, 102. oldal
3. Róma 6,1
4. Róma 6,2
5. Efézus 4,25-32
6. Titusz 2,12
7. J. F. Strombeck: *Disciplined by Grace*, 20. oldal

14. fejezet

1. Zsoltárok 81,16
2. Ézsaiás 54,17
3. Lukács 23,34
4. Zsoltárok 139,17-18
5. Zsoltárok 36,5
6. Zsoltárok 103,10
7. Jeremiás Siralmi 3,22-23

15. fejezet

1. H.A. Ironside: *The Levitical Offerings*, Neptune, NY, Loizeaux Bros., 1982, 64. oldal
2. Efézus 2,7

Az EVANGÉLIUMI KIADÓ 1997-ben megjelent könyvei

Farkas Jánosné:	Fehérke
Pflaum, L.:	Erőforrás
Sauer, E.:	A hit versenypályáján
	Nyerd el az élet koszorúját } }
Boddenberg, D.:	A páratlan, senkihez sem hasonlítható – Jézus Krisztus nevei és címei
Drüeke, S.:	Utazás a dinoszauruszok korába
Gitt, W.:	Jelek a mindenségéből
Taylor, H. L.:	A Kis Zarándok vándorútja
Gerber, S.:	Halál, hol a te fullánkod?
Junker, R.:	Ádámtól származik az ember?
Patricia St. John	elmondja élettörténetét
Lorch, J.:	Imádkozók előtt megnyílik az ajtó
Gooding, D.:	Keresztyénség: ópium vagy igazság?
Reimer, J.:	Gerusszia barlangjaiban
MacDonald, W.:	Ösvényem világossága
Bühne, W.:	Ha valóban van Isten?
Wilder-Smith, A. E.:	Miért engedi meg Isten?
Lukátsi V.:	Élő kövek (2. kiadás)
Bullinger, E. W.:	Két természet Isten gyermekében
	Több, mint megmentettnek lenni } }
D. H.:	A legnagyobb gazdagság
